

சோஷலிஸம்

செப்டம்பர் 9
1983

சோஷலிச மாசிகை

தத்குவமும் நடைமுறையும்

மாரீக்லின் போதனைகள்
செயலுக்கு வழிகாட்டி

போர்-எதிர்ப்பு இயக்கமும்
தொழிலாளி வர்க்கமும்

சோஷலிஸம்

தத்துவமும்

நடைமுறையும்

சோவியத்

சீக்தாந்த

அரசியல்

பத்திரிகைகளின்

மாதாந்த

மஞ்சர்

எந்நவஸ்தி
செய்தி
ஸ்தாபனத்
குயாரிப்பு

27. சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா மாவத்த, கொழும்பு 7 லுள்ள சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகள் ஒன்றிய தூதரகத் தகவல் பிரிவின் தலைவர் வி. ஆர். குலாந்தா அவர்களால் கொழும்பு-10, 93, மாளிகாகந்த ரோட், மருதானையிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

இன்றைய விவகாரங்கள்	போரிஸ் பொனமரியோவ் மார்க்ஸின் போதனைகள் செயலுக்கு வழிகாட்டி. 03 ஃபிடெல் காஸ்ட்ரோ சமாதானமும் வவர்முக நாடுகளும் 11
மகத்தான பாரம்பரியம்	மன உழைப்பும் உடலுழைப்பும் 14
மார்க்ஸியம் லெனினியமும் எமது காலமும்	யூரி பாங்கோவ் போர்-எதிர்ப்பு இயக்கமும் தொழிலாளி வர்க்கமும் 18 வாஸில் இவானோவ் மெய்யான சோஷலிஸம் 22 விளாடிஸ்லாவ் போஹ்வாலின் சமாதானமும் சமூக முன்னேற்றமும் 27
வரலாறும் அனுபவமும்	திமித்ரி வொல்கோஹ்னோவ் வரலாற்றுப் படிப்பினைகள் 30 நிலம் பற்றிய ஆணை 34
இளைஞர் உலகம்	கொம்சமோவ்- செயலாக்கமுள்ள சமூக சக்தி 42
சோஷலிஸமும் இன்றைய உலகமும்	எஸ், நடஸ்க் தோர்ஜ் புதிய வகைப்பட்ட சர்வதேச உறவுகள் 46
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்	வளர்முக நாடுகளின் வருங்காலம் 50 தூத்யபனா சாப்ரிக்கோவா நிக்காரகுவாவில் பொருளாதார உருமாற்றங்கள் 55
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயரூபம்	திமித்ரி வோல்ஸ்கீ வாஷிங்டனின் அபிலாஷைகள் 59 அமெரிக்காவின் ஆயுத பலம் 63

போரிஸ் பொனமரியோவ்

மார்க்ஸின் போதனைகள் செயலுக்கு வழிகாட்டி

“போர்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது, மக்களி நங்களிடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது, கொள்ளையடித்தல், வன்முறையைத் தடுத்தல் நிறுத்தி வது ஆகிய இவைதான் எமது இலட்சியம்...” — லெனின்

(மு) தலாளித்துவத்தின் குறையாடும் தன்மையினால் தோற்றுவிக்கப்படும் போர்கள் அதன் சகல தீமைகளையும் விட மிக மோசமான, மிக அபாயகரமான தீமையாகும் என்ற மார்க்ஸ் பல தடவைகள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தின் இந்த மோசமான குணம் சத்தை லெனின் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு கூடுதல் காரணமிருந்தது.

மனித குல வரலாற்றில் ஏகாதிபத்திய முரண்பாடுகள் இரண்டு உலகப் போர்களை கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளன. அவை மக்களினங்களுக்கு சொல்லொணா உயிர்ச் சேதங்களையும் பொருட் சேதங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன; ஏகாதிபத்தியம், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் மேலும் ஓர் உலகப் போர் அபாயத்தை இப்போது உண்டு பண்ணியுள்ளது. இப்போது இந்த அபாயம் அணு ஆயுதப் போர் அபாயமாகும்.

போர் ஆபத்துக்கான காரணங்களும் ஊற்றுக் கண்களும்

விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் மூலவர்கள் போர் அபாயத்திற்கான மூல காரணங்களையும், மூலாதாரங்களையும்

கண்டுபிடித்துள்ளனர். ஆக்கிரமிப்புப் போர்களை அகற்றுவதற்கான போராட்டத்தில் இது பிரமாண்டமான பாத் திரம் வகித்துள்ளது, தொடர்ந்து வகிக்கிறது. போர் புரிவதற்கான பொருளாயத சாதனங்களை உருவாக்கி வளர்த்துப் பெருக்குவது, போரா, சமாதானமா என்னும் பிரச்சினையை முற்றிலும் வேரூன திசையில் திருப்பிவிட முடியும். அணு ஆயுதங்கள் தோன்றிய பிறகு இவ்வாறுதான் நடைபெற்றது. இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில் உலகப் போர் நாகரிகத்திற்கு சர்வ நாசகரமானதாக விளங்கும். நமது வெகு கடினமான சகாப்தத்தில், "வாழ்வா? சாவா?" என்னும் கேள்வி மனித குலத்தின் முன்பு தோன்றியுள்ள நிலையில், இந்த அபாயத்தை அகற்றுவதை விட வேறு முக்கியமான கடமை இருக்க முடியாது.

சோவியத் சமாதானத் தத்துவம் மாபெரும் லட்சியங்கள், மாபெரும் நெறிகள் மீது நிலைத்து நிற்கிறது. கடந்த காலத்தில் தோன்றிய மாபெரும் மனித நேய வாதிகளிடமிருந்து இவை நமக்குப் பிதுராரஜிதமாக வந்துள்ளன: எனவே மார்க்சியம்—லெனினியத்தினால் சவீகரிக்கப்பட்டது முற்றிலும் இயல்பே சோவியத் சமாதானக் கொள்கை முற்றிலும் காரிய சாத்தியமான கொள்கையே. மதிப்பீட்டிலிருந்து இது பிறந்துள்ளது. அணு ஆயுதப் போருக்கு எத்தகைய நியாயமும் கிடையாது. சோவியத் சமாதானக் கொள்கை சோஷலிஸத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் இடையேயான சக்திகளின் பரஸ்பர நிலையையும் அவற்றின் ராணுவ சமநிலையையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது. சமாதான சகவாழ்வுக்காகப் பாடுபடும் தேசங்கள் மற்றும் மக்களினங்களின் அதிகரித்து வரும் தார்மீக, அரசியல் வல்லமையின் மீது யூது நிலைத்திருக்கிறது.

'தன் கொள்கையே சரியென்னும் சகல வறட்டுக் கொள்கைகளில் 'சமாதானத்தை விரும்புவாயானால் போருக்குத் தயார் செய்' என்னும் வறட்டுக் கொள்கையைப் போல வேறு எதுவும் இவ்வளவு இடர்களை உண்டாக்கியதில்லை. பிரதானமாகப் பெரும் பொய்யைத் தன்னைக்கே கொண்டுள்ள இம்மாபெரும் உண்மைதான் ஐரோப்பா முழுவதையும் ஆயுதபாணி ஆக்கிய போர் முரசு ஆகும்...' என்று மார்க்ஸ் நூற்றாண்டுகளுக்கும் முன்பு எழுதினார். ஆனால் இன்று அதே பெரும் பொய் அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் கொள்கையின் அடிநிலையாகும். அமெரிக்க ராணுவப் பெருக்கம் சமாதான லட்சியத்திற்கு பாடுபட்டு வருகிறது என்று அது கூரை மேலிருந்து கொக்கரித்து வருகிறது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி இதை மீண்டும் மீண்டும் கூறியுள்ளார். "போருக்கு தயாராயிருப்பதுதான் சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு மிகப் பயனுறுதியுள்ளது." வழியாகும், என்று அறிவித்துள்ளார்.

அமெரிக்காவின் போக்கும் சோவியத் நிலையும்

உண்மையில் இது ராணுவ-போர்த் தந்திர சமநிலையைக் குலைப்பதற்கும், சோவியத் யூனியனைக் காட்டிலும் அதிகமான ராணுவ வல்லமையை சாதனையடையச் செய்யும், அணு ஆயுத ஆக்கிரமிப்புப் போர் ஏற்பட்டால் திருப்பித் தாக்குவதற்கான ஆற்றலை அதற்கு இல்லாது செய்வதற்கும் ஆன பேராசையை வெளிப்படுத்துகிறது. சோவியத் யூனியன் இதை ஒரு பாதுகாப்பு அனுமதிக்காது ஏதாவது அபாயம் ஏற்படுமானால் அது பிராயுத பாணியாக நிற்காது. பிராவ்தா நிருபரின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கையில் யூரி ஆந்திரபோவ் மிக உறுதியுடன் இவ்வாறு கூறினார். படைக்குறைப்பு பற்றிய நமது கருத்துக்களின், அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் அயல்துறைக் கொள்கை சகல தேசங்களுக்கும், மனித குலம் முழுமைக்கும் எவ்வடி அபாயகரமானது என்பது பற்றிய எமது மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையை இப்பதில்கள் தெட்டத் தெளிவாக்குகின்றன. சோவியத் யூனியனின் கொள்கையை தவறாக சித்தரிக்கவும், அணு ஆயுதப் போர் நடத்துவது பற்றிய புதுப்புது பிதற்றல்களை நியாயப்படுத்தவும் அமெரிக்க நிர்வாகம் எடுத்துவரும் அநாகரிகமான உத்திகளை சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் அம்பலப்படுத்தினார்.

இந்தக் கண்முடித்தமைமான பாதை ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை வாய்ந்த வெறித்தவமான கம்யூனிச எதிர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மார்க்சியம்-லெனினியத்தின் மூலவர்கள் ஒழுக்கத்தை வர்க்க நிலையிலிருந்து அணுகுவதால், அவர்கள் "ஒழுக்கத்தை நிராகரிக்கின்றனர்" என்னும் முட்டாள்தனமான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சோஷலிசத்திற்கு எதிரான வெறுப்புப் பச்சையான மடமையும் தான் காரணம். நேர்மாறாக, அவர்களின் வர்க்கநிலைதான் உழைக்கும் மக்களின், நமது பூவுலகின் மிகப் பெரும்பாலான மக்களின் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கிறது; இதுதான் பொதுவான மனிதநேய தார்மீக மதிப்புகளைக் கம்யூனிஸ்டுகள் முரணின்றி பேற்றிப் பாதுகாப்பதற்கு உதவுகிறது. எனவே, கடவுளின் பெயராலும், மத நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் மத உணர்வுகளை தவறாகப் பயன்படுத்தியும் ஆயுத உற்பத்திப் பெருக்கக் கொள்கையைப் புனிதப்படுத்த முயல்பவர்களுக்கு, சாப்ரா, ஷடலாவின் சமாதானபூர்வ மக்களைக் கொன்று குவித்தவர்களைக் கட்டித் தழுவுபவர்களுக்கு சான்றியமின் கொலைகாரர்களை பழிபாவத்திலிருந்து காப்பாற்ற விரும்புபவர்களுக்கு, நாஜி குற்றவாளிகளுக்குப் புகலிடம் தந்தவர்களுக்கு, மத்திய அமெரிக்காவிலும், தெற்கு ஆபிரிக்காவிலும் பயங்கரவாத, இனவெறி ஆட்சி

களுக்கு ஆயுதமளிப்பவர்களுக்கு, ஊக்குவிப்பவர்களுக்கு, புரட்சிகர நிக்கராகுவாவுக்கு எதிராக ஆக்கிரமிப்பைத் தொடங்கியவர்களுக்கு, அணு ஆயுதப் போரைக் கட்ட விழ்த்து விடுவதற்குத் திட்டமிட்டு, பன்னூறு கோடி மக்களை கொல்வதற்கு ஈவிரக்கமின்றி திட்டமிட்டு வருபவர்களுக்கு மனிதநேய தார்மிக மதிப்புகளைப் பற்றி போதிப்பதற்கு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது.

நமது தாயகம் மற்றும் சோஷலிசக் கூட்டமைப்பின் ஜீவாதார நலன்களும், சோஷலிசத்தின் சாதனைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியமும் நம்மை ஆயுதபாணி யாகும்படியும், சக்திவாய்ந்த பாதுகாப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படியும் நிர்ப்பந்திக்கின்றன. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மார்க்சினுடைய விவேகமிக்க கீழே கொடுக்கப்பட்ட சொற்களை நினைவு கூர்வது பொருத்தமுடையதாகும்: மனிதகுல வரலாற்றில் தண்டனை என்று ஒன்று உள்ளது. எனவே, வரலாற்றின் தண்டனை என்னும் விதியின்படி, ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்பும் ஒருவன் உருவாக்கிய ஆயுதம் அனுக்கு எதிராகத் திரும்புகிறது என்று அவர் எழுதினார்: அணு ஆயுதங்கள் விஷயத்திலும் இது உண்மையாகி விட்டது. மாபெரும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பை—அணு சக்தியின் கண்டுபிடிப்பை—வெகுஜனங்களை கூட்டங் கூட்டமாகக் கொன்று குவிப்பதற்கான ஓர் ஆயுதமாக ஏகாதிபத்தியம் மாற்றியபோது, சோவியத் யூனியன் அணு ஆயுதப் போரைத் தடுப்பதற்கும், மனிதகுலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும் ஓர் எதிர்சக்தியை கொண்டுவந்து நிறுத்தியது.

ஆனால், அணுகுண்டுகளையும் ஏவுகணைகளையும் உற்பத்திசெய்து குவிப்பது சமாதானத்திற்கு ஒரு வழி என்று கூறுவதற்கு எதிராக நாம் எப்போதும் இருந்தோம், தொடர்ந்து இருக்கிறோம். மாறாக, அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதைக் கைவிடுவதும், முதலில் அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டு தாக்குவது என்னும் சித்தாந்தங்களை நிராகரிப்பதும், ஆயுத உற்பத்திப் போட்டியை முடிவுக் குக் கொண்டு வருவதும் தான் சமாதான லட்சியத்திற்கு உரமூட்டுகின்றன. அதனால்தான் வார்ஷா ஒப்பந்த உறுப்பினர்களின் ஆலோசனைகளுக்கும், யூரி வி. ஆந்ரபோவினால் முன்வைக்கப்பட்ட ஆக்கிரமியான, காரியசாத்தியமான ஆலோசனைகளுக்கும் சகல நாடுகளிலும் ஆதரவு பெருகி வருகிறது.

சமாதானத்துக்கான போராட்டத்தில்

உலக சமாதானத்திற்கும், அணு ஆயுதப் போரை தடுப்பதற்கும் ஆன கருத்துக்கள் மென்மேலும் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று வருகின்றன. போர் எதிர்ப்பு மற்றும் ஏவுகணை எதிர்ப்பு இயக்கம்

பிரம்மாண்டமான பரிமாணத்தை எட்டி முன்னெப் போதும் கண்டிராத உத்வேகத்தைப்பெற்று வருகிறது. மேற்கு ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும், கனடாவிலும், ஜப்பானிலும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவ்வியக்கத்தில் சேர்ந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு தேசம், ஒவ்வொரு தனிநபரின் அடிப்படை உரிமையை—வாழ்வதற்கான உரிமையை—உயர்த்திப் பிடிப்பதற்காக இன்று இவர்கள் அனைவரும் பொதுவான விருப்பம் கொண்டுள்ளனர். நூறாண்டுக்கு முன்பு, “தம்மிடையேயான உறவுகளில் தனிப்பட்ட நபர்கள் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கம், நீதி சம்பந்தமான எளிய விதிகள் தேசங்களிடையேயான உறவுகளிலும் ஆக உயர்ந்த விதிகளாக மாற வேண்டும்”, என்று மார்க்ஸ் வலியுறுத்தினார். இன்று இந்த மிகப்பெரும் மனிதநேய வாதிதின் இவ் அறைகூவல் நூற்றுக்கணக்கான கோடி மக்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சமாதான வீரர்களின் பதாகையில் பொறிக்கப்பட முடியும்.

போர் அபாயத்திற்கு எதிரான வெகுஜனங்களின் போராட்டத்தை முனைப்பாக்குவதற்குக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகள் தம்மால் இயன்றதனைத்தையும் செய்து வருகின்றன. நமது கட்சியைப் போன்றே அவையும் அணு ஆயுதப் போர் அபாயத்தினால் கவலையடைந்துள்ள பல்வேறு அரசியல் மற்றும் சமூக சக்திகளிடையே மிக விரிவான ஒத்துழைப்பும், நல்லெண்ணமும் ஏற்படவேண்டும் என்று விரும்புகின்றன. பதற்றத்தணிவை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், கிழக்கு-மேற்கு சமாதான உறவுகளை வலுப்படுத்துவதற்காகவும் சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி சோஷலிஸ்டு மற்றும் சமூக ஜனநாயக மற்றும் தொழிலாளர் கட்சிகளுடன் தொடர்புகளைப் பயனுள்ள முறையில் வளர்த்து வருகிறது. ஏழு ஐரோப்பிய நாடுகளின் அரசாங்கங்களில் தலைமை இடத்தை வகிக்கும், கோடிக்கணக்கான மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றுள்ள சோஷலிஸ்டு மற்றும் சமூக ஜனநாயகவாதிகளுக்கு சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதிலும், தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மாபெரும் போர்-எதிர்ப்பு மரபைப் பயனுறுதியுடன் தொடருவதிலும் மாபெரும் பொறுப்பு உள்ளது.

எதார்த்த நோக்குடைய ராஜியத் தலைவர்களுக்கு உலக அரசியலில் மிகுந்த செல்வாக்கு உள்ளது என்பது வெளிப்படை. தனது சமாதானக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கும் அதே வேளையில், சோவியத் யூனியன் அவர்களும் அதற்கு ஆதரவாகச் செயல்படுவார்கள் என்றும், தமக்காகவும், எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்காகவும் சமாதானத்தின் பாலான மக்களினங்களின் விருப்பம் பற்றி தமது கடமை உணர்வை வெளிப்படுத்துவர் என்றும் எதிர்பார்க்கிறது.

உலகப் போர் அபாயமும், அதைத் தடுக்கும் வல்லமை படைத்த சக்திகளும் ஒரே சமயத்தில் வளர்ந்து தோங்கி வருகின்றன. சர்வதேச அரங்கில் தனது அயல் துறைக் கொள்கையிலும், சித்தாந்தப் போராட்டத்திலும் சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது. அது ஏகாதிபத்தியத்தின் சூழ்ச்சிகளையும், அதன் தந்திரோபாயங்களையும் தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்தும்; அணு ஆயுதப் போர் அனுமதிக்க முடியாதது என்னும் நிலையிலிருந்து சோவியத் யூனியன் தொடங்குகிறது என்பதை சொல்லிலும் செயலிலும் அது காட்டும். கருத்து மோதல்கள் நாடுகளிடையேயான மோதலாக மாறக்கூடாது வெவ்வேறே சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளிடையேயான உறவுகள் சமாதான சகவாழ்வு உறவுகளாக அன்றி வேறுவிதமாக இருப்பதற்கு எந்த அடிப்படையும் கிடையாது, இருக்கவும் முடியாது. இது தான் எமது கட்சியின் உறுதியான நிலை.

செயலுக்கு வழிகாட்டி

வேறு எந்த சமூக சிந்தனை போக்குக்கும் முன்பு இருக்காத, இப்போதும் இருக்காத எதிர்காலம் மார்க்சியத்திற்கு உண்டு. மார்க்ஸ் மறைந்த விட்டதற்குப் பிந்திய நூறுண்டுகளில் அவரது போதனை உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மற்றும் பொதுவாக புரட்சிகர இயக்கத்தின் பிரம்மாண்டமான அனுபவத்தைப் பெற்று செழுமையடைந்துள்ளது. லெனின் காரணமாக, மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின் வளர்ச்சியில், மிக முக்கியமாக அதன் வெற்றிகரமான செயலாக்கத்தில் முற்றிலும் புதிய கால கட்டம் தொடங்கியது. தற்போது விஞ்ஞான சோஷலிசம் வெற்றி வாகை சூடிய சோஷலிசப் புரட்சிகளின் அனுபவத்தை பிரதானமாக ரஷ்யாவின் மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் அனுபவத்தையும் சோவியத் யூனியனில் வளர்ச்சி பெற்ற, சோஷலிச சமுதாயத்தை நிர்மாணித்ததன், மற்றும் பற்பல சோஷலிச நாடுகளில் சோஷலிச நிர்மாணத்தின் அனுபவத்தையும் பெற்று ஒளி வீசுகிறது. சோஷலிச நிர்மாணம், மெய்யான சோஷலிசம் சம்பந்தமான போதனையின் மூலம் மனித குலத்திற்கு விலைமதிக்கவொண்ணா ஆஸ்தி கிடைத்துள்ளது. ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான உறுதியான போராட்டத்தில், அது உறுதியாக நின்று, நம்பிக்கையுடன் முன்னேறி வருகிறது.

நமது காலத்தில், இந்த மாபெரும், மாற்றவொண்ணா சாதனைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் மார்க்சியம்—லெனினியத்தை கற்றுக்கொள்ளவோ பிரசாரம் செய்யவோ, ஆதரித்து நிற்கவோ முடியாது. மார்க்சியம்—லெனினிய சித்தாந்தத்திலேயே இந்த சாதனை

கள் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறிக்கின்றன. தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கும், சகல உழைக்கும் மக்களுக்கும், விஞ்ஞான சோஷலிச சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உன்னத லட்சியங்கள் முற்றிலும் நிறைவேற்றப்படக் கூடியவையே என்பதை இவை நிரூபித்துள்ளன. உலகம் முழுவதிலும் சோஷலிசக் கருத்துக்கள் மேலும் விரிவாகப் பரவுவதை இது பெருமளவு விளக்குகிறது. சகல கண்டங்களையும் சேர்ந்த பல்வேறு நாடுகளில் மார்க்சின் விழா தற்போது முன்னெப்போதும் கண்டிராத அளவில் விரிவாகக் கொண்டாடப்படுவது இதற்குக் கண்கூடான எடுத்துக்காட்டாகும். மார்க்சம் லெனினும் தோன்றியிராவிட்டால், உலகம் இப்போது போல இருக்காது என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மனிதகுலத்தின் எதிர்காலம் சோஷலிசத்தில் அடங்கியிருக்கிறது என்னும் கருத்து நமது யூவுல்கிலுள்ள ஆக விரிவான மக்கட்பகுதியினரின் உணர்வில் ஊடுருவி நிற்கிறது.

கம்யூனிஸ்டுகளும் சோவியத் மக்களுமாகிய நமக்கு நமது சற்கால செயல்களிலும் கவனத்திற்குரிய விஷயங்களிலும் மாபெரும் ஆசான்களின் கருத்துக்களை நேரடியாகப் பயன்படுத்துவது அவசியமாகும். மார்க்ஸ் சம்பந்தமாக லெனினுடைய கண்ணோட்டத்தைப் பற்றி என். கே. குருப்ஸ்கயா கூறியதை நினைவு கூர்வோமாக. “வாழ்க்கையைக் கூர்ந்தும், விமர்சன பூர்வமாகவும் நோக்கவும், அதன் இயல் நிகழ்வுகளை பகுப்பாய்வு செய்யவும், அடிப்படையான விஷயத்தை இரண்டாந்தரமானதிலிருந்து வேறுபடுத்திக் கண்டு கொள்ளவும், சித்தாந்தத்தை நடைமுறையுடன் இணைக்கக் கற்றுக்கொள்ளவும் லெனின் மார்க்சிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டார்,” என்று என். கே. குருப்ஸ்கயா உணர்ச்சியுடன் கூறினார். மார்க்சை எவ்வாறு கற்கவேண்டும் என்பதையும், அவர்களது போதனையை எவ்வாறு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது என்பதையும் சோவியத் கம்யூனிஸ்டுகள் லெனினிடமிருந்து கற்றுக் கொள்கின்றனர்.

லெனினுடைய கருத்துப்படி, மார்க்சியம், “மனித சிந்தனையின் கலாசாரத்தின் இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கும் மேற்பட்ட வளர்ச்சியின் சிறந்தவை அனைத்தையும் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது,” பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. மார்க்ஸ் தானே கோட்பாடு ரீதியான விஞ்ஞான பூர்வமான மனச்சாட்சியையும், கௌரவத்தையும், பொறுப்புணர்ச்சியையும் உருவகப்படுத்தி நின்றார். அவர் மாபெரும் சுய கட்டுப்பாடு நிறைந்தவராக, வேலையில் ஓய்வொழிச்சலற்றவராக, தன்முன் வைத்துக் கொண்ட நோக்கத்தை அடைவதில் உற்சாகமாகவும், வளைக்கமுடியாத சித்தமுடையவராகவும் சிறப்புற்றிருந்தார், அதனால் தான்: மார்க்ஸ் பற்றிய

ஞானம், எங்கெல்ல, லெனின் பற்றிய ஞானம் மெய்யான கலாசாரத்தைக் கற்றுக் கரை காண்பதற்கு மட்டுமன்றி, கல்வி, சித்தாந்த, அறிவார்ந்த கலாசார செழுமைக்கும், தார்மிக அபிவிருத்திக்கும் மிகச் சிறந்த ராஜபாட்டையாகும். நமது வாழ்க்கை மற்றும் போராட்டத்தின் அவசர அவசியக் கடமைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் இந்த மூலாதாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

மிகப் பல்வேறு நிலைமைகளில், விஞ்ஞான சோஷலிசத்தைக் கற்பது, ஆதரித்து நிற்பது, வளர்ப்பது திறமையுடன் பயன்படுத்துவது—இது சம்பந்தமான நமது கட்சியின் கண்ணோட்டத்தை ஒருவர் இவ்வாறுதான் குணம்சப்படுத்த முடியும்.

விஞ்ஞான சோஷலிசமானது, மார்க்சியம் லெனினியமானது, சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்குத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்கள், மற்றும் மக்களினங்களின் சுதந்திரம், சுபிட்சத்திற்காகவும் போராடும் சகல மெய்யான போராட்டக்காரர்களுக்கும் வெளிச்சத்தையும், தெளிவையும் ஊட்டும் ஓர் உத்வேகமிக்க மூலாதாரமாக, செயலுக்கு ஒரு நம்பகமான, விவேகமான வழிகாட்டியாக இருந்தது, இருக்கிறது, தொடர்ந்து இருக்கும்.

(பிராவ்தா, மார்ச் 31, 1983)

ஃபிடெல் காஸ்ட்ரோ

கியூபா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதற் செயலாளர்

சமாதானமும் வளர் முக நாடுகளும்

அணிசேரா இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களாகவுள்ள பல வளர் முக நாடுகளை அச்சுறுத்தும் பிராந்திய நிலவரங்கள் இராணுவவாதக் கொள்கைகளும் உலகளாவிய மோதல் ஆபத்தும் சம்பந்தப்படுகின்ற நிலைமைகளுடன் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. இதை மக்கள்தான் பேச்சுக்களுக்கு இராணுவ மேலாண்மையை முன்னேற்றுவதற்கு கின்றனர்; இதே மக்கள்தான் போரினால் பல தடவைகள் சீரழிந்துபோன ஐரோப்பாவை அணு ஏவுகணைகள் நிரம்பிய பிரதேசமாக மாற்றுவதற்கு முஸ்தீபுகள் செய்கின்றனர்; தம்முடைய சொந்தமக்களது சமூகப் பாதுகாப்பு, கல்வி, மருத்துவப் பராமரிப்பு, சர்வதேச அபிவிருத்தி உதவி ஆகியவற்றின் செலவில் தமது இராணுவ வரவு—செலவை அதிகரிக்கின்ற இவர்களே இஸ்ரேலுடன் போர்த்தந்திரக் கூட்டணியை அமைக்கின்றனர்; தம்முடைய பொருளாதார, நலன்களையும் இராணுவ உபாயத்தையும் மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்குத் தென் ஆபிரிக்காவுடன் கூட்டு சேர்கின்றனர்; மத்திய அமெரிக்காவிலும் கரிபியனிலும் தம்முடைய சுரண்டலையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைபெறுடையதாக்கும் முகமாக மக்களின் வறுமை, பின்தங்கிய நிலைமைகளின் பயனால் ஏற்படும் சம்பவங்களை வேண்டுமென்றே திரித்துக்கூறி, இச்சம்பவங்களை கிழக்கு-மேற்கு மோதலின் ஒரு பகுதியாகக் காட்டுகின்றனர்.

அணிசேரா இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களான எமக்கு போருக்கு எதிராகப் போராடுவது என்பதன் பொருள் சர்வவியாபக நாசத்தை எதிர்ப்பது மாத்திரமல்ல, எம்முடைய சொந்த உடனடியான அரசியல் நலன்களைப் பாதுகாப்பதும் ஆகும். சமாதானம் இல்லாமல் பொருளாதார வளர்ச்சி சாத்தியமில்லை, பொருளாதார வளர்ச்சி இல்லாமல் சமாதானம் சாத்தியமில்லை என்பதில் நாம் அனைவரும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 850 பில்லியன் டாலர் ஆயுதங்களில் நிதியிடப்படுகிறது. 1990ல் 1.5 டிரில்லியன் டாலர்களை அடையும் வகையில் இராணுவச் செலவு அதி

கரிக்கிறது. இராணுவவாதக் கொள்கைகளின் விளைவு எமது இயற்கைச் செல்வாதாரம் கேந்திர ஒதுக்கங்களின் ஒரு பகுதியாகவும், எமது கடற்கரைகள் சர்வதேச புவி அரசியலின் கூறுகளாகவும் கருதப்படுவதுதான். போர் அபாயம் சகலதையும் ஏற்படுத்துகிறது; தேச சுதந்திரம், பொருளாதார சுயாதிபத்தியம், வளர்ச்சி வாழ்ப்புகள் ஆகிய அனைத்துக்கும் குழிபறிக்கிறது.

இதன் காரணத்தினால் தற்போது ஆபத்துக்குள்ளாகியுள்ள மனிதகுலம் தப்பிப் பிழைப்பதானது, அணிசேரா இயக்க நிலைப்பாட்டின் அடிநாதமாக விளங்கும் சமாதானப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடிப்பதற்கு இட்டுச் செல்லாவிட்டால், எவ்விதத்திலாவது எம்முடைய முதன்மையான, மிகவும் உடனடி கோரிக்கையான சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு எம்முடைய அவசரமான பொருளாதாரத் தேவைகள் நிரப்பத்தக்கின்றன.

ஆறாவது அணிசேரா உச்சி மகாநாடு பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பித்து 1979ம் ஆண்டு ஐ நா. பொதுச் சபையில் உரையாற்றும்போது ஏற்கனவே மோசமாகியுள்ள சர்வதேச நிலவரம் காரணமாக மூன்றாம் உலகின் கோரிக்கைகள் எனக் கருதப்படுவனவற்றை நான் சமர்ப்பித்தேன். குறிப்பாக, 1977ம் ஆண்டின் மெய் விலைகளில் 300 பில்லியன் டாலருக்குக் குறையாத மேலதிய செல்வாதாரங்களை அடுத்த பத்தாண்டுகளுக்குள் மூன்றாம் உலகிற்கு ஆற்றுப்படுத்துவதன் அவசியத்தை, நான் வலியுறுத்தினேன். இன்றைய நிலைமையில் இந்த ஆலோசனைகள் எல்லாமே போதுமானவையாகக் கருதமுடியாது.

மூன்றாம் உலகை மிக மோசமாகப் பாதிப்பதும், வாய்ப்புகளின்மையைக் கொண்டிருப்பதுமான பொருளாதார நெருக்கடியை நான் பிரதிபலிக்கும் போதெல்லாம் ஏகாதிபத்தியத்தினால் முடுக்கிவிடப்படும் ஆயுதப் போட்டியை அதனுடன் சம்பந்தப்படுத்துகிறேன். அமெரிக்கா தன்னுடைய வரம்புகளுக்கு அப்பால், சகல அறிவார்ந்த தேவைகளுக்கு அப்பால் சகல நியாயத்துக்கும் அப்பால் தன்னை ஆயுதபாணியாக்குவது ஏன் என்று நான் அடிக்கடி வியப்படைகிறேன். புதிய அணு ஆயுத விநியோக வாகனங்கள், நியூட்ரான் குண்டுகள், புதிய வெகுஜனப் பேரழிவு ஆயுத அமைப்புகள், புதிய இரசாயன மற்றும் நுண்ணுயிர் ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றை மாத்திரமன்றி புதிய விமானத் தாங்கிகள், புதிய போர்க்கப்பல்கள், புதிய நாசகாரிகள், புதிய மற்றும் நவீனமான சம்பிரதாய கடல், விமான மற்றும் தரைப்பட ஆயுதங்களையும் அது ஏன் உற்பத்தி செய்கிறது? அது புதிய விரைவுத் தாக்குதல் படையை ஏன் அமைக்கிறது? அது சகல கண்டங்களிலும் இராணுவத் தளங்களை அமைக்க விரும்புவதும், அமைப்பதும் ஏன்? சாத்தியமான எல்லா இடங்களிலும் அது

பாசறைகளை உருவாக்குவது ஏன்? தம்முடைய இராணுவச் செலவினத்தை அதிகரிக்குமாறும் ஆயுதபாணியாகுமாறும் முதலாளித்துவ நாடுகளில் உள்ள தன்னுடைய நேச அணிகள் மீது நிர்ப்பந்தம் செலுத்துவது ஏன்? அது, வார்லா ஒப்பந்த நாடுகளை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கு மட்டும் தானா?

இந்த பிரம்மாண்டமான சம்பிரதாய ஆயுதங்களின் பெருக்கம் மூன்றாம் உலகிற்கு எதிரான நோக்கமுடையதாகும். இல்லாவிட்டால், அந்தப் போர்க் கருவிகள் பலவற்றின் பயன்தான் யாது?

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நாம் ஏற்கனவே கூறியுள்ளதைப் போல, குண்டுகள் பசியால் வாடுவோரையும், நோயாளிகளையும் கல்வியறிவற்றோரையும் கொல்லக்கூடும். ஆனால் அவற்றினால் பசியையும் பிணியையும் கல்வியறிவின்மையையும் ஒழித்துக்கட்ட முடியாது.

சமாதானத்துக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் இடையே முக்கியமான பிணைப்பு உள்ளது. இராணுவத் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் 650 பில்லியன் டாலரிலும், எதிர்வரும் பத்தாண்டுகளில் செலவிடப்படவுள்ள 15000 பில்லியன் டாலரிலும் சாதாரணமாக மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆனது, இன்றைய செலவினங்களின் வளர்ச்சி வீதத்தில், உலகின் பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய நிதி வளங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கு மிகவும் அதிகமானதாகும். மேலும், இது தொழில்துறை முதலாளித்துவ நாடுகளின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குக்கூட கணிசமாகப் பங்களிக்கும்.

அணு அழிவு எம்மை அச்சுறுத்தும்போது, குன்றிய வளர்ச்சி, சுரண்டல், பொருளாதார, சமூக நெருக்கடியின் முன்னிலையில், விலகிக் கொள்வதற்கு அல்லது சமரசம் காண்பதற்கு இடமில்லை பெருமதிமிக்க ஒரே தெரிவு போராட்டம் நடத்துவதுதான்.

மன உழைப்பும் உடலுழைப்பும்

விஞ்ஞான கம்ப்யூனிஸத்தின் பிதாமகர்கள் மன, உடல் உழைப்புப் பிரிவினை மற்றும் முரண்பாட்டின் தோற்றத்துக்கான வரலாற்று நிலைமைகளையும் காரணங்களையும் தமது நூல்களில் எடுத்துக்காட்டினர். இந்த முரண்பாடு சமூக முன்னேற்றப் போக்கில் வெற்றி காணப்படும் என்பதையும் நிரூபித்தனர். பொருள் உற்பத்தியின் தேவைகள் உழைப்புப் பிரிவினையை ஏற்படுத்திய வேளையில் உழைப்பானது மனித—செயல்பாட்டின் விசேட துறையாகத் தோன்றியது என்பதை மார்க்ஸிய—லெனினிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பின்வரும் பகுதிகளிலிருந்து காணமுடியும். நீண்டகாலத்துக்கு முன்னர் முடிந்துவிட்ட அந்த யுகத்தில் மிக மிக வளர்ச்சி குன்றிய உற்பத்திச் சக்திகளின் காரணமாக மக்கள் முற்றிலும் ஜீவனோபாயத்துக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதிலேயே அக்கறை கொண்டிருந்தனர்; அறிவுத்துறை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த பகுதியானது பணம் படைத்த சுரண்டலாளர்களின் குடும்பங்கள் மத்தியிலிருந்து படிப்படியாக உருப்பெற்றது; இவர்களுக்குத் தம்முடைய தினசரி உணவுக்காகச் சம்பாதிக்கும் அவசியமிருக்கவில்லை; ஓய்வு நேரம் அதிகமாக இருந்தது. இது மன, உடல் உழைப்புக்கு இடையிலான முரண்பாட்டை மாத்திரமன்றி குரோதத்தையும் முன்னிர்ணயஞ் செய்தது.

முதலாளித்துவ சமுதாயம் இந்த முரண்பாட்டை அகற்ற முடியாது என்ப

தைப் பின்வருவனவற்றிலிருந்து வாசகர்கள் காணமுடியும்; ஏனெனில் தனது உறுப்பினர்களைச் சமத்துவமாக்கவும், தமது நேரத்தில் சிறிய பகுதியை பொருளாயத் உற்பத்திக்குச் செலவிட்டு, எஞ்சிய நேரத்தை அறிவுத்துறை முயற்சிகளில்—விஞ்ஞான ஆய்வுகள், இலக்கியமும் கலையும், தத்துவம், விளையாட்டு போன்றவைகளில்—செலவிடச் செய்யவுமாக பொருளாயத் உற்பத்தியை அதனால் விருத்திசெய்ய முடியாது. பக்குவமுற்ற கம்ப்யூனிஸ சமுதாயமே உழைப்புப் பிரிவினைக்கு முடிவுகட்டும் அவசியமான சூழ்நிலைகளை வகை செய்யமுடியும்: அத்தருணத்தில் எல்லா மக்களுமே உண்மையிலேயே சமத்துவமானவர்களாக இருப்பர். சமூக வளர்ச்சியின் தர்க்கரீதியான விளைவாக குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிலைமைகளில் எழுந்த மன, உடல் உழைப்பு முரண்பாடு மனிதகுலத்தின் உயர்மட்டமான சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்தின்போது இயல்பிலேயே மறைந்து விடும்.

“பொருளாயத், மன உழைப்புப் பிரிவினை தோன்றுகின்ற வேளையிலிருந்துதான் உண்மையிலேயே அத்தகையதாக உழைப்புப் பிரிவினை மாறுகிறது. இந்தக் கணத்திலிருந்துதான் பிரக்ஞையானது உலகிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளவும், “தூய்மையான” தத்துவம், மதசாஸ்திரம், மெய்யறிவு, தர்க்கவியல் போன்றவற்றின் உருவாக்கத்துக்கு முன்செல்லவுமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆயினும் இத்தத்துவம், மத சாஸ்திரம், மெய்யறிவு தர்க்கவியல் போன்றவை எல்லாம் கூட, இருந்துவரும் உறவுகளுடன் முரண்பாட்டிற்கு வரும் போது மாத்திரமே இது நடைபெறமுடியும். ஏனெனில் இருந்துவரும் சமூக உறவுகள் நடைமுறையிலுள்ள உற்பத்திச் சக்திகளுடன் முரண்பாட்டுக்கு வருகின்றன.”

ஜெர்மன் சித்தாந்தம் (1845-1846)

ஃ

ஃ

“அனைவரினதும் ஜீவனோபாயத்துக்கும் போதிய தானதை விட சிறிதளவு அதிகரிக்கின்ற உற்பத்தியை மொத்த சமூக உற்பத்தி பலனாகத் தருகின்றவரை,

அவசியம் நேருகின்றவரை, இச் சமுதாயம் வர்க்கங்களாகப் பிரிவுபட்டிருக்கிறது பெரும்பான்மைக்கு அக்கம்பக்கமாக உற்பத்தி உழைப்பிலிருந்து ரேடியாக விடுதலை பெற்ற ஒரு வர்க்கம் தோன்றுகிறது. இது சமுதாயத்தின் பொதுவான விவகாரங்களைப் பார்த்துக் கொள்கிறது—உழைப்பு மார்க்கம், அரசு நிர்வாகம், சட்டம், விஞ்ஞானம், கலை போன்ற இன்னோவன்ஸை. எனவே, உழைப்புப் பிரிவினை விதிதான் வர்க்கங்களாகப் பிரிவுபடுவதன் அடிப்படையில் உள்ளது.

எப். எங்கெல்ஸ்

சோஷலிஸம்: கற்பனாவாதமும் விஞ்ஞானமும் (1880)

ஃ

ஃ

“சமூகத் திட்டத்துக்கு இசைவாக உற்பத்திச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துவதில் சமுதாயம் தன்னைத்தானே தேர்ச்சி மிக்கதாகக்கிக் கொள்கையில் அது தமது சொந்த உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கு மனிதனை முன்னர் அடிமையாக்கியமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறது. ஒவ்வொரு தனிநபரும் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டால் சமுதாயம் விடுவிக்கப்படமுடியாது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. எனவே பழைய உற்பத்தி முறை அடிமுதல் நுனிவரை புரட்சிகரமாக்கப்படவேண்டும்; குறிப்பாக, முன்னைய உழைப்புப் பிரிவு மறையவேண்டும். அது, ஒரு புறத்தில் உற்பத்தி உழைப்பிலான தனது பங்கை பிறரின் தோள்களில் எந்தவொரு தனிநபரும் சுமத்தமுடியாத நிலைமை உள்ள உற்பத்தி ஒழுங்கமைப்பு ஒன்றினால் அதன் இடம் எடுக்கப்படவேண்டும்.”

எப். எங்கெல்ஸ்,

ரீங்குக்கு மறுப்பு (1876-1878)

ஃ

ஃ

“தனிநபரை உழைப்புப் பிரிவினைக்குக் கீழ்ப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்தியதன் பின்னர், மன, உடல் உழைப்புக்கு இடையிலான முரண்பாடு மறைந்ததன் பின்னர்; உழைப்பானது வாழ்வுச் சாதனமாக மாத்திரமன்றி வாழ்வின் தலையாயத் தேவையாகவும் மாறியதன் பின்னர்; தனிநபரின் சர்வாம்ச வளர்ச்சியுடன் உற்பத்திச் சக்திகள் அதிகரித்து, கூட்டுறவுச் செல்வத்தின் ஊற்றுக்கள் கூடுதல் தாராளமாகப் பாயத் தொடங்கியதன் பின்னர், கம்யூனிஸ சமுதாயத்தின் உயர் கட்டத்தில்தான், அப்போது மாத்திரமே, முதலாளிகளின் உரிமையில் குறுகிய வரம்பை முழுமையாகக் கடக்கவும் சமுதாயம் அதன் பதாகைகளில் “ஒவ்வொருவருக்கும் தனது திறமைக் கேற்பவும், ஒவ்வொருவருக்கும் தனது தேவைகளுக்கேற்பவும்” என்று பொறித்துக் கொள்ளமுடியும்”

கே. மார்க்ஸ்,

கோதா வேலைத்திட்ட விமர்சனம் (1875)

“இளம் தலைமுறையினரின் உழைப்பு உற்பத்தியுடன் கல்வியை இரண்டறக் கலக்காமல் எதிர்கால இலட்சிய சமுதாயத்தை நினைத்தும் பார்க்க முடியாது; உற்பத்தி உழைப்பு இல்லாமல் பயிற்சியோ, கல்வியோ சமாந்தரமான பயிற்சியும் கல்வியும் இல்லாமல் உற்பத்தி உழைப்போ இன்றையத் தொழில்நுட்பவியல் மட்டத்துக்கும் விஞ்ஞானபூர்வ அறிவின் நிலைமைக்கும் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட முடியாது. இந்தக் கருத்தை கடந்த காலத்தின் மாபெரும் கற்பனாவாதிகளும் தெரிவித்தனர். மேலும், தொழில்துறையில் பெண்கள் மற்றும் பராயமடையாதோரின் உழைப்புக் கோட்பாட்டை எதிர்க்காத “வழிதோன்றல்களும்” முழுமையாகப் பகிர்ந்து கொண்டனர்; அத்தகைய உழைப்பை பிற்போக்கானதென முற்றிலும் தடைசெய்யும் முயற்சிகளாகக் கருதினர்; ஆனால் அதற்குத் தேவையான சரியான சுகாதார நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கு வலியுறுத்தினர்.”

வி. இ. லெனின்

நரோத்னிக் திட்ட—வெறியின் மணிகள் (1897)

ஃ

ஃ

“அரசு முற்றிலும் உலர்ந்து உதிர்வதற்கான பொருளாதார அடிப்படை கம்யூனிஸ வளர்ச்சியின் அத்தகையதோர் உயர்ந்த கட்டமாகும்; இதில் மன, உடல் உழைப்புக்கு இடையிலான முரண்பாடு மறைகிறது; இதில் நவீன சமூக அசமத்துவத்தின் தலையாய ஊற்றுக்கண்களில் ஒன்று—உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பொதுச் சொத்தாக மாற்றுவது மூலம், முதலாளிகளை வெறுமனே பறிமுதல் செய்வதன் மூலம் உடனடியாக எவ்விதத்திலும் அகற்றமுடியாத ஓர் ஊற்றுக்கண்—மறைகிறது.

இந்தப் பறிமுதல் உற்பத்திச் சக்திகள் பிரம்மாண்டமான அளவுக்கு வளர்ச்சியடைவதைச் சாத்தியப்படுத்தும். ஆனால், இந்த அபிவிருத்தி எவ்வளவு துரிதமாக முன்செல்லும், உழைப்புப் பிரிவினையிலிருந்து உடைந்து செல்லுகின்ற, மன மற்றும் உடல் உழைப்புக்கு இடையிலான முரண்பாட்டை ஒழித்துக் கட்டுகின்ற, உழைப்பை “வாழ்வின் தலையாயத் தேவையாக” உருமாற்றுகின்ற நிலையை எவ்வளவு விரைவில் அடையும்—இது எமக்குத் தெரியாது, தெரியவும் முடியாது”

வி. இ. லெனின்

அரசும் புரட்சியும் (1917-1918)

ஃ

ஃ

மார்க்ஸியம் லெனினியமும் எம்கு காலமும்

யூரி பாங்கோவ்
பேராசிரியர்

போர்-எதிர்ப்பு இயக்கமும் தொழிலாளி வர்க்கமும்

வெகுஜன போர் எதிர்ப்பு இயக்கம் இப்போது உலக அரசியலிலும் சர்வதேச நிலைமையிலும் செல்வாக்கு செலுத்தும் முக்கியமான காரணியாக மாறியிருக்கிறது. அதன் பிரதான உட்பொருள் படைக் குறைப்புக் காகப் போராடுவதும், அணு சர்வநாசத்தைத் தடுப்பதும், சர்வதேசப் பந்தோபஸ்தை வலுப்படுத்துவதும், அமைதிப்பூர்வ ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பதும் ஆகும்.

கர்வதேச வெகுஜன சமாதான இயக்கத்தின் வளர்ச்சி, அதனுடைய வெவ்வேறு தோற்றுவாய்ப் பகுதிகளது செயல் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் குறிக்கப்படுகிறது. இயக்கத்தின் சமூகக் கட்டமைவு மாறியுள்ளது. அதனுடைய அரசியல் அடிப்படை கணிசமாக வியாபித்திருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட்டுகளுடன் சேர்ந்து, சமூக ஜனநாயக மற்றும் சில முதலாளித்துவக் கட்சிகளினதும் தொழிற்சங்கங்கள், பல்வேறு திசைவழிகளைக் கொண்ட மாதர், இளைஞர் ஸ்தாபனங்கள், மத நிறுவனங்களினதும் செல்வாக்குமிக்க வட்டாரங்களும் அதில் பங்கெடுக்கின்றன. சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்புக் குழுக்கள், ஆயுத உற்பத்தியுடன் தொடர்பில்லாத வர்த்தகர்கள், போர் எதிர்ப்பாளர்கள், கலாசாரம் மற்றும் கலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரும் இதில் இணைந்துள்ளனர்.

எனவே, சகல வர்க்கங்களினதும் சகல சமூகத்தரத்தினரினதும் பிரதிநிதிகள் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் பங்கெடுக்கின்றனர். ஆனால், உழைக்கும் மக்கள், தொழிலாளி வர்க்கம் அதில் சேருகின்ற போதுதான் அது மிகப்பெரிய, பரிமாணத்தையும் வலிமையையும்

பெறுகிறது. நவீன உலகின் எண்ணிக்கையில் பலம் வாய்ந்ததும் மிகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதுமான வர்க்கம் இராணுவ அச்சுறுத்தலை எதிர்ப்பதன் மூலம் தன்னுடைய மானிட, வர்க்கப் பணியை நிறைவேற்றுகிறது; ஏனெனில், நாசகாரப் போர்களுக்கு முதலில் பழியாவதும், ஆயுதப் போட்டியின் பெரும் பளுவைச் சுமப்பதும் இவ்வர்க்கம் தான்.

புரட்சிகர தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் முதலாளிகளின் இராணுவக் கொள்கைக்கு எதிராகவும், ஏகாதிபத்தியப் போர்களுக்கு எதிராகவும், மக்களினங்கள் மத்தியில் சமாதானத்துக்காகவும் எப்போதும் உறுதியாக இருந்துவந்துள்ளது. தேசிய பார்பட்சங்கள், கொள்ளைத்தனமான போர்களில் குருதி சிந்துதல்; மக்களின் செல்வத்தைச் சூறையாடுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் பயன்பெறும் சுரண்டல் வர்க்கங்களின் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைக்கு எதிரான போராட்டத்தை தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான பொதுப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக கார்ல் மார்க்ஸ் நோக்கினார்.

சர்வதேச உறவுகளில் எழுகின்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண்பதற்குப் போர்களை ஒரு சாதனமாகக் கருதுவதைக் கண்டிப்பது சோவியத் அரசின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையினது பாரிய கோட்பாடாக அதனது ஆரம்ப காலம் முதலே இருந்துவந்துள்ளது.

இச்சூழ்நிலைமையில், தனது ஜீவாதார பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளுக்காக மாத்திரமன்றி, பொருளாதாரத்தை இராணுவமயமாக்குவதற்கு எதிராகவும், சமாதானத்தைப் பேணிக்காத்து வலுப்படுத்துவதற்காகவும் போராடுவதற்குத் தொழிலாளி வர்க்கம் நிர்ணயம் பூண்டுள்ளது. 1981-198ல் மேற்கு ஐரோப்பாவில் அடையடித்த பாரிய போர் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் பலவற்றிலும், எண்ணற்ற சமாதானப் பேரணிகளிலும் பரந்த உழைக்கும் மக்கள் செயலாக்கமுடன் பங்கு கொண்டனர்.

அமெரிக்காவிலும் போர் எதிர்ப்பு இயக்கம் வளர்ந்து வருகிறது. அந்நாட்டின் வரலாற்றிலேயே மிகப் பெரியதான போர் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் கடந்த ஜூன் மாதம் நடைபெற்றது; சுமார் பத்து லட்சம் சமாதான ஆதரவாளர்கள் நியூயோர்க் தெருக்களில் கூடினர். அணு ஆயுதங்களை முடக்குவதற்கான இயக்கம் அந்நாட்டின் 48 மாநிலங்களில் நடத்தப்பட்டது. இதை நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அரசியல், வெகுஜன மற்றும் மத ஸ்தாபனங்கள் ஒழுங்கு செய்தன.

தற்போதைய கட்டத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தலையாய நோக்கங்களில் ஒன்று, உலக மக்களால் நீண்ட காலத்துக்கு முன்னமேயே நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்ட கெடுபிடிப் போர்கொள்கைக்குத் திரும்பும் முஸ்தீபுகளை எதிர்த்துப் போராடுவதாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் இணக்க அமைதியிலிருந்தே பயனடைந்துள்ளது; சர்வதேச நிலவரத்தை ஆழமாகக் குவதற்கும், சோவியத் யூனியன் மற்றும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளுடன் மோதலை விரும்பும் ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்களின் போக்குக்கும் இது பங்களிக்கப் போவதில்லை.

வர்க்கப் பிரக்ஞையுள்ள தொழிலாளர்களும் அவர்களின் மார்க்ஸிய-லெனினியக் கட்சிகளும் எப்போதுமே சமாதான இயக்கத்தின் முன்னணிப் படையில் இருந்து வந்துள்ளன. கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளின் சகல சர்வதேச மகாநாடுகளும், அரபு நாடுகள் மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் கம்யூனிஸ்ட்டுகளது பிராந்திய மகாநாடுகளும் எமது காலத்தின் தலையாயப் பிரச்சனைக்கு—சமாதானத்தைப் பேணிக்காப்பது, மனித குல நாகரிகத்தின் அழிவைத் தடுப்பது—அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ளன.

ஆயினும், சமாதானத்தைப் பேணிக்காத்து வலுப்படுத்துவதற்கு தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் புரட்சிகரப் பிரிவினது முயற்சிகள் மாத்திரம் போதாது என்பதை வரலாற்று அனுபவம் காட்டுகிறது— இச்சந்தர்ப்பத்தில் சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளும் அவற்றுடன் இணைந்துள்ள வெகுஜன ஸ்தாபனங்களும் கொண்டுள்ள நிலைப்பாடு பற்றிய பிரச்சனை எழுகிறது. சமீப ஆண்டுகளில் சோஷலிஸ அகிலம் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்திலும் ஆயுதக்கட்டுப்பாட்டுக்கான நடவடிக்கைகளிலும் பங்கு கொள்வதற்குக் கூடுதல் கவனம் செலுத்துகிறது.

சோஷலிஸக் கூட்டமைப்பு நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் சமாதானத்துக்கான போராட்டத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க பெரும் பங்களிப்பைச் செய்கிறது. அது தன்னுடைய தன்னலமற்ற உழைப்பின் மூலம் இந்நாடுகளின் பொருளாதார, இராணுவ உள்ளாற்றலை வலுப்படுத்துகிறது. இந்த உள்ளாற்றல் சமாதானம் மற்றும் சர்வதேசப் பந்தோபஸ்து இலட்சியத்துக்கு முழுமையாகப் பணிபுரிகிறது. அரச அதிகாரத்தின் உச்சிநிலையில் இருக்கும் தோழமை சோஷலிஸ நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் சமாதான வெளிநாட்டுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது;

பிராகில் நடைபெற்ற வார்ஸா ஒப்பந்த உறுப்பு நாடுகளின் அரசியல் ஆலோசனைக் குழுவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சோ.க.க. வினதும் சோவியத் அரசாங்கத்தினதும் புதிய சமாதான முன்முயற்சிகள் சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் சகல சோஷலிஸ நாடுகளினதும் மக்கள் சமாதானத்தையே விரும்புகின்றனர் என்பதை நம்பகமாகக் கூட்டியுள்ளன, சோ.க.க.வினதும் சோவியத் அரசினதும் புதிய சமாதான ஆலோசனைகள் உலக போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் முன்னால் புதிய, தெளிவான வாய்ப்புகளைத் திறந்து வைக்கின்றன; அது மேலும் வியாபிப்பதையும், கூடுதல் செயலூக்கமானதாக மாறுவதையும் சாத்தியமாக்குகின்றன.

‘பிராவ்தா’ செய்தித்தாளிலிருந்து

மெய்யான சோஷலிஸம்

சோஷலிஸம் இன்று கோடிக்கணக்கான மக்களின் இலட்சியமாகும். அதன் பொருளும் அணுகூலங்களும் சித்தாந்தப் பிரச்சனை மாத்திரமல்ல. நடைமுறைப் பிரச்சனையுமாகும்.

சோஷலிஸத்தின் சாராம்சம்

சோஷலிஸம் என்பதன் பொருள் என்ன? இன்று அதன் சாராம்சம் தத்துவத்தில் வகுத்துரைக்கப்பட்டிருப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் மெய்யான சோஷலிஸத்தின் நடைமுறைச் சாதனையால் நிரூபிக்கப்பட்டு, செழுமைப் படுத்தப்பட்டு, விநயத்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமைப்பை முதலாளித்துவமாகவோ, கம்யூனிஸமாகவோ ஆக்காமல், சோஷலிஸமாக ஆக்குகின்ற அதனது பொதுவான விதிகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் சிறப்பம்சங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பொது விதிகளும், கோட்பாடுகளும், சிறப்பம்சங்களும் யாவை?

உலக சோஷலிஸத்தின் ஒட்டுமொத்த அனுபவம் பின்வருவனவற்றை நிரூபிக்கிறது.

—முன்பு போலவே, புரட்சியின் முக்கியமான பிரச்சனை அதிகாரம் தான், சகல உழைக்கும் மக்களுடனும் கூட்டணி வகுத்துக் கொண்டு செயல்படும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அதிகாரம் அல்லது முதலாளித்துவவாதிகளின் அதிகாரம், முற்றுவது மார்க்கம் கிடையாது.

—தொழிலாளி வர்க்கமும் அதனது நேச சக்திகளும் மெய்யான அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்று, முதலாளித்துவவாதிகளின் சமூக—பொருளாதார ஆதிக்கத்துக்கும் ஏனைய சுரண்டலாளர்களுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைக்க அதைப் பயன்படுத்தினால், மாத்திரமே சோஷலிஸத்துக்கு மாறிச் செல்வது சாத்தியம்.

—புதிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கவும் பொருளாதாரத்தையும் சகல சமூக உறவுகளையும் சோஷலிஸத்திசைகளில் உருமாற்றவுமான போராட்டத்தில் உழைக்கும் மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டி அணிதிரட்டுவதற்கு தொழிலாளி வர்க்கத்தாலும் அதன் முன்னணிப் படை யான கம்யூனிஸ்ட்டுகளாலும் முடிகின்றபோது மாத்திரமே, மக்களைத் தூண்டி, அவர்களை அணிதிரட்டுவதற்கு தொழிலாளி வர்க்கத்தாலும் அதன் முன்னணிப் படை யான கம்யூனிஸ்ட்டுகளாலும் முடிகின்றபோதுதான், சோஷலிஸத்தின் வெற்றி சாத்தியமாகும்.

—வர்க்க எதிரியின் எந்தவிதமான தாக்குதல்களிலிருந்தும் (இந்தத் தாக்குதல்கள் உள்ளேயிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் வருவது தவிர்க்கமுடியாததாகும்) புரட்சியைப் பாதுகாப்பதற்கு உழைக்கும் மக்களின் ஆட்சியினால் முடிகின்றபோதுதான் சோஷலிஸத்தை உறுதியாக வேருன்றச் செய்யமுடியும்.

சோஷலிஸத்தின் இந்தப் பொது விதிகளும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளும் சிறப்பம்சங்களும் இந்த சமூக அமைப்பை ஏனைய எல்லா சமூக அமைப்புகளிலிருந்தும் தரீர்தியில் வித்தியாசமான அமைப்பாக ஆக்குகிறது. இந்தப் பொதுவான விதிகள் சோஷலிஸத்தின் சாராம்சத்தைத் தெரிவிப்பதால், சோஷலிஸத்தை நிர்மாணிக்கவும் எந்தவொரு நாடும் இந்த அடிப்படை விதிகளையும் கோட்பாடுகளையும் சிறப்பம்சங்களையும் நிச்சயம் நடைமுறையில் இடவேண்டும் என்பதே தவிர்க்கமுடியாத முடிவாகும். அவையின்றி சோஷலிஸம் நிலைத்து வாழ முடியாது. நிலைத்து வாழ்வதும் இல்லை. சோஷலிஸ வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்செல்கின்ற ஒவ்வொரு அரசுக்கும் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இது கட்டாயமானதாகும். இந்த அடிப்படை விதிகள், கோட்பாடுகள், சிறப்பம்சங்கள் எல்லாம் இயக்கவியல் அடிப்படையில் ஒன்றுக்கொன்று பிணைந்துள்ளன. அவற்றைத் தனிமைப்படுத்தி பரிசீலனை செய்யவோ, நடைமுறைப்படுத்தவோ முடியாது. ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு மறுபகுதியை மாத்திரம் ஒருவரால் அங்கீகரிக்கவும் முடியாது. அவை ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாக உள்ளன. இதன் காரணத்தினால், அதை தனிமுழுமையாகவும், திட்டமிட்ட முறையிலும் முரணில்லாமலும் எப்போதுமே எதார்த்தமாக்கவேண்டும். சோஷலிஸப் புரட்சி வாகைகுடி, உழைக்கும் மக்களின் அதிகாரம் நிலைநிறுத்தப்பட்டால், மாத்திரமே முதலாளித்துவச் சுரண்டலையும் ஒடுக்குமுறையையும் ஒழித்துக்கட்ட முடியும். உற்பத்திச் சாதனங்

களில் சமூகச் சொத்துடைமை ஏற்படுத்தப்பட்டால், சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக உற்பத்திச் சக்திகளின் துரிதமான வளர்ச்சி உறுதி செய்யப்பட்டால் மாத்திரமே பெரும்பான்மையான மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்த முடியும். பிரஜைகளின் மெய்யான சுதந்திரங்களும் உரிமைகளும் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டாவிட்டால் சோஷலிஸ ஜனநாயகம் ஜீவித்திருக்கவும் விருத்திபெறவும் முடியாது. சோஷலிஸத்தின் அடிப்படை விதிகளும் கோட்பாடுகளும் சிறப்பம்சங்களும் செயல்படுத்தப்படாமல் ஏனைய கோட்பாடுகளாலும் விதிகளாலும் அவை அகற்றப்படுகின்றபோது ஏற்படுகின்ற விளைவு சோஷலிஸமல்ல, ஆனால் சோஷலிஸம் என்று அழைப்பதற்கே அருகதையில்லாத ஒன்றாகவே இருக்கும். உண்மையில், சோஷலிஸத்தின் பொது விதிகளும் கோட்பாடுகளும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வித்தியாசமாக, ஸ்தூலமான திட்டவட்டமான வழியில் செயல்படுகின்றன.

போலி சோஷலிஸத்தின் பொறி

மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முன்னரே (1917) தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் திருத்தல்வாதம் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் தோன்றுகிறது என்பதை லெனின் காட்டினார். அதன் சாராம்சம் எப்போதுமே ஒரே மாதிரியானதுதான்: மார்க்ஸியக் கோட்பாடுகளுக்குத் துரோகமிழைப்பதும், முதலாளித்துவ அல்லது குட்டி முதலாளித்துவக் கோட்பாடுகளினால் அவற்றை அகற்றுவதும் ஆகும். புரட்சியும் சோஷலிஸ நிர்மாணமும் அன்றாட நிகழ்வில் இருக்குமானால் திருத்தல்வாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் மிகக்கூடிய பரிமாணத்தைப் பெறும் என்று லெனின் முன்னமேயே கூறினார்.

லெனின் குறிப்பிட்ட காலம், நீண்ட காலத்துக்கு முன்னமேயே வந்துவிட்டது, திருத்தல் வாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் ஒப்பிட முடியாத வகையில் பெரும் வீச்சைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் மார்க்ஸியத்தின், நேரடியான மறைமுகமான, எதிரிகள் ஐக்கியப்பட்ட வடிவத்தில் செயல்படுகின்றனர், அவர்களது முக்கிய முயற்சிகள் மெய்யான சோஷலிஸத்தை அவமதிப்பு செய்வதிவேயே குவிந்துள்ளன.

மக்களின், வர்க்கங்கள் போன்றவற்றின் நலன்கள் மீது சார்ந்து நின்று, ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் பல தீர்வுகள் உள்ளன என்று கோரிக்கை விடுப்பதன் மூலம் உண்மையின் ஸ்தூலமான தன்மையினை அவர்கள் மறுக்கின்றனர். சமூக அபிவிருத்தியில் பொதுவான விதிகள் இல்லை, இருக்கமுடியாது என்று முதலாளித்துவ சித்

தாந்தவியலாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். இதன் பொருள் சமூக வளர்ச்சியில் ஒரேயொரு விஞ்ஞானபூர்வ தத்துவம் கிடையாது என்பதே.

பூர்ஷ்வா சித்தாந்தவியலாளர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் நவீன திருத்தல் வாதிகள் லெனினியம் மார்க்ஸியத்தின் வளர்ச்சியில் புதிய கட்டம் அல்ல என்றும், வரம்புக்குட்பட்ட அல்லது ஓரளவு குறுகிய தேசியக் கருத்தமைப்பாகவே இருக்கிறது என்றும் நிரூபிப்பதற்கு முயல்கின்றனர். மார்க்சம் எங்கெல்லாம் உருவாக்கிய மார்க்ஸியத்தோடு, குறிப்பிட்ட ருஷ்ய இயல் நிகழ்வான லெனினியத்தோடு இன்று ஏனைய பல மார்க்ஸியங்களும் உள்ளன என்று கோரப்படுகிறது.

மார்க்ஸியத்தின் பல்வேறு வாசகங்கள் இருப்பதைப் போலவே, சோஷலிஸத்திலும் பல முன்மாதிரிகள் இருந்தாகவேண்டும். ஒவ்வொரு நாடும் தனது சொந்த சோஷலிஸ வடிவத்தைப் பெற்றிருந்தாக வேண்டும்; நவீன திருத்தல்வாதிகள் பலர் "ஜனநாயகம்" "மனித நேயம்" "தேசியம்" மற்றும் பிற சோஷலிஸ முன்மாதிரிகள் பற்றி பேசுகின்றனர். இத்தகைய வடிவங்களில் ஒன்றுதான் ஐரோப்பிய கம்யூனிஸம்; இதுவே வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு மிகவும் உகந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது.

மார்க்ஸியம்—லெனினியத்துக்கு எதிரான தம் முடைய போராட்டத்தில் முதலாளித்துவ சித்தாந்தவியலாளர்களும் சோஷலிஸத்தின் புதிய "வடிவங்களை" ஆதரிப்பவர்களும் விஞ்ஞானபூர்வ, மெய்யான சோஷலிஸத்தை உருத்திரிக்கின்றனர்.

சோஷலிஸத்தின் புதிய "முறைகளின்" சாரம்சமும் பொருளும் யாது?

"ஜனநாயக சோஷலிஸம்" பிரதிபலிப்பதைப் போல் "முன்னூவது வழி" பற்றிய தமது தத்துவத்தில் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் முழுமையான மூடநம்பிக்கை வைக்கின்றனர். முதலாளித்துவ ஆட்சி முறை மற்றும் பாராளுமன்ற முறை விலான பாதை மூலம் சோஷலிஸத்துக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு குறித்து நிரூபணம் செய்ய முயல்கின்றனர். புதிய அமைப்பின் கீழ் இந்த ஜனநாயகம் தொடர்ந்து இருந்துவரும், சமூக ஜனநாயகத்துடன் இணைந்திருக்கும் முன்னையது "கலப்புப் பொருளாதார" நிலைமைகளில் செயல்படும். மூலதனத்தில் அரசு ஏகபோக மற்றும் மூலதன ஏகபோகத்திற்கும், பெருவீத நடுத்தர வீத தனிச் சொத்துடைமைக்கும் இதில் இடமிருக்கும்.

இவ்விதம், “ஜனநாயக” “தேசிய” சோஷலிஸத்தின் கீழ் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் முதலாளித்துவத்தில் கைவைக்காமல் விட்டுவிடுகின்றனர். ஏனெனில் “உற்பத்தி மீதான கட்டுப்பாடு” சமூகச் சட்டவாக்கம், நிர்வாகத்தில் தொழிலாளரின் பங்கேற்பு போன்றவை இந்த அமைப்பின் சாராம்சத்தை மாற்றுவதில்லை. இவ்வகையான “சோஷலிஸம்” சோஷலிஸமல்ல. சோஷலிஸமாக இருக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் இது பிரதான கடமைகளை முன்வைக்கவோ தீர்க்கவோ இல்லை. தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் உழைக்கும் மக்களுக்கும் அதிகாரத்தை மாற்றுவது, உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கூட்டுச் சொத்துக்கு மாற்றுவது சுரண்டலை ஒழித்துக் கட்டுவது ஆகியனவே இப்பிரதான கடமைகளாகும்.

வலதுசாரித் திருத்தல்வாதத் தத்துவங்கள்—சோஷலிஸத்தின் “புதிய வடிவங்கள்” “மனிதநேய சோஷலிஸம்” போன்றவை—செக்கோஸ்லேவோக்கியாவில் தோல்விகண்டுள்ளன. உலக சோஷலிஸ அமைப்பிலிருந்து செக்கோஸ்லேவோக்கியாவைப் பிரிப்பதையும், முதலாளித்துவத்தின் அடித்தளங்களை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதையும் அவை குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன.

முக்கியமான, நிர்ணயமான விடயங்கள் மறக்கப்படுகின்றபோது சோஷலிஸம் பற்றிய பிரச்சனைக்கே இடமில்லை: பிற உழைக்கும் மக்களின் நேய உறவுடன் தொழிலாளர் வர்க்கம் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறுவது, முதலாளித்துவத் தனிச் சொத்துடைமையையும் சுரண்டலையும் ஒழித்துக்கட்டுவது, சமுதாயத்தின் சோஷலிஸ அடித்தளங்களை உருவாக்குவது ஆகியனவே இவை. எனவேதான், மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் அனுபவமும், சோவியத் ஒன்றியத்தில் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தின் அனுபவமும் சகல கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் கற்றுக்கொள்கின்ற, கற்றுவருகின்ற உதாரணமாக, புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு உதாரணமாக விளங்குகின்றன. தம்முடைய நாட்டில் ஸ்தூலமான வரலாற்று நிலைமைகளுக்கு இசைவாக பொது விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துகையில் பிற சோஷலிஸப் புரட்சிகளும் இந்த உதாரணத்தை வழங்குகின்றன.

“மெய்யான சோஷலிஸம்” என்ற நூலிலிருந்து

சமாதானமும் சமூக முன்னேற்றமும்

“உலக மார்க்ஸியப் பலகணி”யின் 25-வது ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு இக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளின் சித்தாந்த, தகவல் சஞ்சிகையான உலக மார்க்ஸியப் பலகணி (சமாதான, சோஷலிஸப் பிரச்சனைகள்)யின் முதலாவது இதழ் 1958 செப்டெம்பர் மாதம் செக்கோஸ்லேவோக்கியாவின் தலைநகரான பிராகில் வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் 300 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றை உலகின் சமூக—பொருளாதார, அரசியல் காலயேடு என மிகையின்றி கூறலாம். அவற்றில் முற்போக்கான வெகுஜன சிந்தனை வெளியிடப்படுகிறது. இச்சஞ்சிகையின் 300 இதழ்களும் தத்துவவியல் ஆராய்ச்சிப் படைப்புக்களின் தலைசிறந்த தொகுப்பு ஆகும்; சமூக வளர்ச்சிப் பிரச்சனைகள் பற்றிய தகவலின் விலைமதிக்கவொண்ணாத ஊற்றுக் கண்ணாகும். அது சமாதானத்துக்கான அக்கறையால் தோய்ந்துள்ளது. போர் வெறியர்கள் புதிய அபாயகரமான மூயற்சிகளில் ஓடுங்கும் போது அது உறுதியான நடவடிக்கைக்கு அறைகூவல் விடுகிறது.

சமாதானம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கான போராட்டத்தின் அவசரப் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமான அனுபவம், கருத்துக்கள் மற்றும் தகவலை கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகள் சர்வதேச மட்டத்தில் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதன் அவசியம் காரணமாகவே இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. இச்சஞ்சிகையைப் பிரசுரிக்கும் முடிவு 1958 மார்ச்சில் நடைபெற்ற 20 கட்சிகளின் மகாநாட்டில் எடுக்கப்பட்டது. இது கூட்டுப் பிரசுரமாக இருப்பதால் வழிகாட்டும் ஏடாக இல்லாமல் முற்போக்குச் சக்திகளின் சர்வதேச அரங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

1969ல் கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளின் சர்வதேச மகாநாட்டின் தாக்கீது கம்யூனிஸ்ட் இயக்

கத்துக்குத் தலைமைதாங்கும் கேந்திரம் கிடையாது என்று கூறியது. இவ்விதம், உலக மார்க்ஸியப் பலகணி ஏதாவதொரு கம்யூனிஸ்ட் சர்வதேச அமைப்பின் ஏடு அல்ல. அதனுடைய செயற்பாடு சுயவிருப்பம் மற்றும் சமமான அடிப்படையில், பரஸ்பரம் மரியாதை மற்றும் தோழமை உணர்வில் ஒத்துழைக்கின்ற கட்சிகளால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு வழிகாட்டப்படுகிறது.

1958ல், இச்சஞ்சிகையினை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் இச்சர்வதேச வெளியீட்டில் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் பொருத்தமான வடிவத்தில் சேர்ந்து, பங்கேற்குமாறு தோழமைக் கட்சிகளுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். தற்போது 65 கட்சிகள் இச்சஞ்சிகையில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்றன. 20க்கு மேற்பட்டவை அதனுடன் ஒத்துழைக்கின்றன. உலக மார்க்ஸியப் பலகணி 37 மொழிகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டு 145 நாடுகளில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. நடைமுறையில் அது உலகம் முழுவதிலும் வாசிக்கப்படுகிறது.

65 கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் ஆசிரியர்க் கவுன்சிலின் சம உரிமை கொண்ட உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இது ஒருவகை "சட்டவாக்க உற்பு" ஆகும்; இது வேலைத் திட்டங்கள், மற்றும் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டிய கட்டுரைகள், பிற அம்சங்களை விவாதித்து, அங்கீகரிக்கிறது. ஒவ்வொரு இதழினதும் உள்ளடக்கங்கள் பற்றி தீர்மானஞ் செய்கிறது.

இதுதவிர, சுமார் 15 கட்சிகளைக் கொண்ட ஆசிரியர்க் குழுவும் நிரந்தரமாகச் செயல்படுகின்றது. அது அன்றாடம், நீண்டகாலப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கிறது. பிரசுர நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கிறது. சர்வதேச உறவுகளின் வளர்ச்சியையும் வலுப்படுத்தலையும் ஊக்குவிக்கிறது.

இச்சஞ்சிகை ஜனித்த ஆண்டில், சஞ்சிகையின் பணி பற்றி விவாதிப்பதற்காக கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளின் வழமையான மகாநாடுகளைக் கூட்டும் பாரம்பரியத்துக்கு அடித்தளமிடப்பட்டது. இச்சஞ்சிகையின் செய்யப்பட்ட பணியை மதிப்பீடு செய்கின்ற, கடமைகளை வகுத்துரைக்கின்ற தலையாய சர்வதேச அரங்குகள் இவைதான்.

இத்தகைய மகாநாடுகள் உயர் மட்டத்தில் நடைபெறுகின்றன. பல கட்சிகளின் பொதுச் செயலாளர்கள் இவற்றில் பங்கு கொள்கின்றனர், ஒவ்வொரு மகாநாட்டின்போதும் இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்க் குழுவும் ஆசிரியர்க் கவுன்சிலும் கூட்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றன. இதில் நடைபெறும் விவாதங்கள் வெளிப்படையானவை, காத்திரமானவை, சோதரபூர்வமானவை. பேச்சாளர்கள் கடும் விமர்சனங்கள் செய்வதும், பணி பற்றி மதிப்பீடுகள் வழங்குவதும், சிபாரிசுகள் செய்யவும் ஒரு விதியாக உள்ளது;

பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியம், சோதர ஒருமைப் பாடு மற்றும் பரஸ்பர ஆதரவுக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாணப்படுகின்றன. மகாநாடுகளில் எடுக்கப்படும் கூட்டுத் தீர்மானங்கள் ஆசிரியர்க் குழு நடவடிக்கையின் முக்கிய துறைகளை வகுத்துரைக்கின்றன; அதேசமயம், மகாநாட்டின் தாக்கீதுகள், விண்ணப்பங்கள் இச்சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

இச்சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு இதழும் கூட்டுப் பணியின் பெறுபெறு ஆகும். தோழமைக் கட்சிகளின் பொதுச் செயலாளர்களும் பிற தலைவர்களும் தம்முடைய ஆக்கங்களை இதில் வெளியிடுகின்றனர். அதுபோலவே புரட்சிகர இயக்கத்தின் முதுபெரும் வீரர்களும் புகழ்பெற்ற ராஜீயவாதிகளும், உலக வெகுஜன, விஞ்ஞானிகள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் தம்முடைய ஆக்கங்களை வெளியிடுகின்றனர்.

கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மாத்திரமே இச்சஞ்சிகையில் பணிபுரிகின்றனர் என்று நினைப்பது தவறாகும், இது, புரட்சிகர—ஜனநாயக, முற்போக்கு இயக்கங்களின் சர்வதேச அரங்காகும்; ஏனெனில், சமாதானம், சமூக முன்னேற்றத்துக்காக அவை நடத்தும் தோராட்டத்தில் இச்சஞ்சிகை ஏகாதிபத்திய-விரோத சக்திகளின் ஒற்றுமைக்கு அறைகூவல் விடுக்கிறது.

உலக மார்க்ஸியப் பலகணியின் நடவடிக்கையில் முக்கியமான வடிவம் பிராகிலும் வேறு இடங்களிலும் சித்தாந்த மகாநாடுகளை ஒழுங்கு செய்வதும், சமூக வாழ்வின் அழுத்தும் பிரச்சனைகள் பற்றி ஆராய்ச்சிக் குழுக்களை அமைப்பதும் ஆகும். சஞ்சிகையின் சர்வதேச உறவுகளின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. சஞ்சிகையில் உள்ள சோதரக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் கட்சிக் காங்கிரசுகளிலும், மகாநாடுகளிலும், விஞ்ஞானக் கருத்தரங்குகளிலும் பல நாடுகளின் வாசகர் வட்டங்களிலும் நிருபர்களாகக் கலந்து கொள்கின்றனர். கட்டுரைகள், அறிக்கைகளைப் பிரசுரத்துக்காகத் தயார் செய்கின்றனர்.

இவை எல்லாம் உலக மார்க்ஸியப் பலகணி அதி காரபூர்வமான சர்வதேச லெனினிய்டாக மாறுவதற்கு இசைவானவையாகும்.

சமாதானம், சமூக முன்னேற்றம்—ஆகிய இவை தவிர இன்றைய அரசியல் அரிச்சுவடியில் ஒன்றுக்கொன்று இரண்டறக் கலந்துள்ள இரு புலப்பாடுகளை விளக்குகின்ற, காலங்களையும் மாணிட நம்பிக்கைகளையும் பிரதிபலிக்கின்ற வேறு இரு சொற்கள் இருக்கமுடியாது. இச்சஞ்சிகையின் துணைத்தலைப்பில்—சமாதான, சோஷலிஸப் பிரச்சனைகள் என்பதில்—பிரதிபலிப்பு பெற்றுள்ள அவை இதனது 25 காலச் செயற்பாட்டின் சாராம்சத்தை விளக்குகின்றன.

வரலாறும் அனுபவமும்

திமிதிரி வொல்கோஹ்னேவ்
டி. எஸ்ஸி (தத்துவம்)

வரலாற்றுப் படிப்பினைகள்

கால ஓட்டம் அதிவேகமானது. இரண்டாம் உலகப் போரின் கரும் புயல் ஓய்ந்ததன் பின்னர், 1945க்குப் பின்னர், ஏறக்குறைய நாற்பதாண்டுகள் கழிந்துள்ளன.

சோவியத் மக்கள் தமது தாயகத்தைப் பாதுகாத்தனர், ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும் உள்ள பல நாடுகளுக்குச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத் தந்தனர். இதற்கு இரண்டு கோடி சோவியத் உயிர்கள் பலியாகின. அவர்களின் நினைவு சோவியத் யூனியனில் போற்றி பாதுகாக்கப்படுகிறது. மாஸ்கோவில் அணையா விளக்கு பிரகாசத்துடன் எரிகிறது. ஆயிரக்கணக்கான சோவியத் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் உள்ள நினைவுச் சின்னங்கள் தியாகம் புரிந்த வீரர்களின் நினைவுச் சின்னமாக மாத்திரம் திகழவில்லை. இவை, கடந்த போரின் படிப்பினைகளை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும், இப்பாடங்களின் ஒளியில் எமது காலத்தின் அழுத்தும் கடமைகளை—போரும் சமாதானமும் பற்றிய பிரச்சனைகள், எமது கிரகத்தின் மீது திரண்டுவரும் அணுப் போருக்கு எதிரான போராட்டப் பிரச்சனைகள்—காணவும் இன்று உயிருடன் இருப்போருக்குரிய விண்ணப்பமாக, நினைவூட்டலாக விளங்குகின்றன.

இப் படிப்பினைகளில் முதலாவது, ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு வட்டாரங்கள் உலக மேலாண்மைக்கும், பிற மக்கள், நாடுகள் மீது கட்டுப்பாடு செலுத்துவதற்குமான விருப்பம் முழுமையான தோல்வியை அடைந்தே தீரும் என்பதாகும். இரண்டாம் உலகப் போரின் வெளிப்பாட்டில் இதற்கு திட்டமான சான்று உள்ளது. குறிப்பாக, நாசி தலைவர்கள் கிழக்குலகத்திற்கு எதிரான தம்முடைய "சிலுவைப் போரை" ஆயத்தம் செய்தபோது சமூக வளர்ச்சியின் ஸ்தூலமான விதிகளை அவர்கள் புறக்கணித்தனர், தமது மேலாதிக்க அபிவிருத்திகளின் வெற்றியில் நம்பிக்கை வைத்தனர்.

உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆகவும் வலிமை கொண்ட, பிற்போக்கான படைப்பிரிவு முறியடிக்கப்பட்ட இப்போரின் வெளிப்பாடு எல்லா ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும் கரும் எச்சரிக்கையை விடுக்கிறது.

இப்போரின் பிரதான சமூக-அரசியல் பலாபலன் இப்போது தெளிவானது—சமூக அமைப்பு என்ற வகையில் உலக ஏகாதிபத்தியம் பலவீனமடைந்ததும் சோஷலிஸத்தின் நிலைப்பாடுகள் வலுவடைந்தமையும் தான். இது யுத்த பிற்கால அபிவிருத்தியின் போக்கு முழுவதிலும் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளது, தொடர்ந்தும் செலுத்தி வருகிறது. இப்படிப்பினையை உதாசீனம் செய்து, வரலாற்றின் போக்கை மாற்ற முனையும் சக்திகளும் மக்களும் ஏகாதிபத்தியத்தின் முகாமில் இருந்துள்ளனர், இன்றும் இருந்து வருகின்றனர்.

மற்றுமொறு பாடம், இரண்டாம் உலகப் போரின் பெறுபேறுகள், பின்விளைவுகளிலிருந்து முகிழ்கிறது. இதைப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்: ஆயுதப் போட்டிக்கு முன்முயற்சி எடுக்கின்ற, தனது இராணுவ மேலாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு முயல்கின்ற ஆக்கிரமிப்பாளனுக்குச் சலுகையளிப்பது அபாயகரமானதும் குற்றமானதும் ஆகும். போரின் தீநாக்குகளுக்கு முந்திய ஆண்டுகள் ஐரோப்பாவில் கூட்டுப் பந்தோபஸ்தை உருவாக்குவதற்கு சோவியத் யூனியன் எடுத்த பெரும் முயற்சிகளை மாத்திரமன்றி, ஹிட்லரின் சத்தித்திடங்களுக்கு மேலேய வல்லரசுகள் நேரடியாகத் துணை போனதையும் கண்டன. மேலை நாடுகளின் ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட மியூனிச் கொள்கையின் பதிவேடு வரலாற்றின் பக்கங்களில் என்றுமே நிலையாக இருந்துவரும். இக்கொள்கை பாஸிஸ ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்குத் தூண்டுதல் அளித்தது. மென்மேலும் கூடுதலான நாடுபிடிப்பு முயற்சிகளில் அவர்களைத் தள்ளியது. ஆக்கிரமிப்பாளர்களுடனான இந்த கூட்டிணைவுக்குப் பின்னணியில் என்ன உள்ளது என்பது தெளிவு, செக்கோஸ்லேவேக்கியாவையும் போலந்தையும் பிற நாடுகளையும் துண்டாடுவதற்குப் பாஸிஸவாதிகளை அனுமதித்ததன் மூலம் மேலேய ஏக போக வட்டாரங்கள் பாஸிஸத்தின் ஆக்கிரமிப்புத் திட்டங்களை கிழக்குத் திசையில், சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராகத் திருப்புவதற்கு விருப்பின.

முதலாளித்துவ நாடுகள் பலவற்றின் தற்கால, கடந்தகால கொள்கைகளை ஒப்பிடுகையில், இந்த படிப்பினை ஒரு சில மேலேய தலைநகர்களில் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை என்பதை எளிதில் காணலாம். இதற்கு எண்ணற்ற சான்றுகள் உள்ளன. அணுப் போரை அனுமதிப்பது பற்றிய தன்னுடைய சொந்தக் கருத்தமைப்புகளினால் வழிகாட்டப்படும் ஆமெரிக்க

இராணுவம் மேற்கு ஐரோப்பாவைத் தனது கொடிய ஆயுதங்களால் நிரப்புகிறது. பெண்டுகளின் போர்த்தந்திரவியலாளர்கள் ஆயத்தஞ் செய்து வரும் யுத்தம் வெடிக்குமானால் “வரப்புக்குட்பட்ட” மற்றும் பிற போர்களின் பரிசோதனைக்களமாக ஐரோப்பா மாறிவிடும் என்பது தெளிவாகவில்லையா? நாஜி பாசாங்குக் காரர்களுடன் ஒத்துழைத்ததினால் ஏற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து மேற்கு ஐரோப்பிய அரசியல்வாதிகள் சிலர் சிறிதளவு படிப்பினையையும் பெறவில்லை. அவர்கள் அமெரிக்கக் கொள்கைகளைப் பணிவுடன் பின்பற்றுகின்றனர். நானாவிதமான சோவியத்—விரோத கட்டுக்கதைகள் மூலம் தம்முடைய போக்கை நியாயப்படுத்துவதற்கு விரும்புகின்றனர்.

போர் அச்சுறுத்தல் இன்னமும் உலகில் இருந்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் பிரதான முதலாளித்துவ வல்லரசு அதற்கு ஆயத்தம் செய்து வருகிறது என்பது மாத்திரமல்ல. கோளின் பல பகுதிகளிலும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களை ஏகாதிபத்தியம் ஊக்கப்படுத்தி வருகிறது என்பதுமாகும். அமெரிக்காவின் உதவி காரணமாகவே அரபுக்களுக்கு எதிரான தன்னுடைய ஆக்கிரமிப்பை இஸ்ரேல் தொடர்கிறது, தென் ஆபிரிக்கக் குடியரசு அயலிலுள்ள நாடுகளுக்கு எதிரான தனது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. அமெரிக்காவினதும் பிற சில நாடுகளினதும் நேரடியான தலையீடு காரணமாகவே சுயாதிபத்திய ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிரான பிரகடனப்படுத்தப்படாத போர் தொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

முன்னூவது பாடம், வித்தியாசமான சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகள் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகவும் சமாதானத்துக்காகவும் கூட்டுப் போராட்டம் நடத்துவது பற்றிய வரலாற்றுரீதியில் நிரூபிக்கப்பட்ட சாத்தியப் பாடு ஆகும். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ஏற்பட்ட பொதுவான அபாயமே ஹிட்லர் விரோதக் கூட்டணியை உருவாக்குவதற்கு இட்டுச் சென்றது; இதில் வெவ்வேறு நோக்கங்களைக் கடைப்பிடித்த நாடுகள் இருந்தன. எல்லாமாக, ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகள் இக்கூட்டணியில் சேர்ந்திருந்தன.

ஆயினும், இணக்க அமைதிக்குப் பதிலாக இராணுவ மோதலை விரும்பித் தேர்கின்றவர்கள், வரலாற்றுச் சமாதானக் கோடுகளை வரையும் வாய்ப்பினை மறுக்கின்றவர்கள் இருக்கவே செய்கின்றனர்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் வரலாற்றிலிருந்து பெறப்படவுள்ள மற்றுமொரு பொருத்தமான படிப்பினை உள்ளது: உலக சோஷலிஸம் தன்னுடைய வரலாற்றின்

இறுதி அத்தியாயத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கோரும் ஆக்கிரமிப்பு வட்டாரங்கள் மேற்கில் இருக்கின்றன. “களிமன் கால்களைக் கொண்ட இராட்சதகை” சோவியத் ஒன்றியத்தைக் கருதிய நாஜி ஜெர்மனிக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அவர்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்வது நலம்.

ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தம்முடைய சொந்த அழிவின் நிசையில் கொடிய, பின் தள்ள முடியாத நடவடிக்கையை எடுத்தனர் என்பதையும், போர் எங்கு தோன்றமோ அந்த இடத்தில்தான் முடிவடையும் என்பதையும் முன்னுணரக் கூடியவர்கள் மேற்குலகில் ஒரு சிலரே உள்ளனர்.

“கொம்சமோல்ஸ்காயா பிராவ்தா”
செய்தித்தாளினிருந்து

நிலம் பற்றிய ஆணை

நிலம் தேசிய சொத்தாக ஆக்கப்பட்டதால் அதை விற்றகவோ, வாங்கவோ, குத்தகைக்கு விடவோ முடியாதிருந்தது. கூலிக்குத் தொழிலாளர்களை அமர்த்துவது தடை செய்யப்பட்டது. தம்முடைய குடும்பத்தின் உதவியுடன் அல்லது ஒத்துழைப்புடன் பாடுபட முடிந்த நிலமற்ற மற்றும் மிகவும் ஏழையான விவசாயிகளுக்கும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கொடுக்கப்பட்டது.

1917ல் அக்டோபர் புரட்சி வாகை சூடியமையும் தொழிலாளர்கள், ஏழை விவசாயிகளின் ஆட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டமையும் கிராமத்தைச் சோஷலிஸ அடிப்படையில் உருமாற்றுவதற்குக் கதவினைத் திறந்து வைத்தன. கிராமப் புறத்தில் ஜனநாயக மாற்றங்கள், பெரும் நிலப்பிரபுத்துவம் மற்றும் பிறவற்றின் எச்ச சொச்சங்கள் ஒழித்துக் கட்டப்பட்டமை ஆகியன இந்த உருமாற்றத்தின் முக்கியமான கட்டமாகும். சோஷலிஸப் புரட்சி இக் கட்டமைகளை வெற்றிகரமாகத் தீர்வுகண்டு, விவசாயிகளின் வாழ்வில் சோஷலிஸ உருமாற்றங்களை நெருக்கமாக்கிட வாய்ப்பேற்படுத்திற்று.

ருஷ்யாவின் சகல பிரஜைகளுக்கும் நிலச் சொத்துக் குரிய உரிமை வழங்கப்பட்டது. பெரும்பாலான நிலம் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் நிலத்தின் அளவு, மக்கள் தொகை மற்றும் பிற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப பங்கீடு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆணை நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்வதையும், பயிர்ச்செய்கைப் பண்ணப்படும் நிலங்களிலிருந்து பயிர்ச்செய்கைப் பண்ணப்படாத மற்றும் கன்னி நிலங்களுக்கு விவசாயிகளை குடியமர்த்துவதையும் முன்வைத்தன.

சோஷலிஸப் புரட்சி பற்றி தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் படைவீரர்களும் என்ன நினைத்தார்கள், அதனிடமிருந்து என்னவற்றை எல்லாம் எதிர்பார்த்தார்கள் என்பது போல்ஷிவிக் கட்சியின் கோஷங்களில், சோவியத் ஆட்சி நிறைவேற்றிய ஆணைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டது: அவை "சமாதானம்—மக்களுக்கு, நிலம்—விவசாயிகளுக்கு, உணவு—பசியால் வாடுவோருக்கு, தொழிற்சாலைகள்—தொழிலாளர்களுக்கு" என்பதாகும். போல்ஷிவிக் கட்சியினால் தலைமை தாங்கப்படும் பாட்டாளி வர்க்கம் மாத்திரமே அவர்களுடைய நெடுநாளைய கனவுகளை நனவாக்க முடியும் என்பதை சமாதானம் பற்றிய, நிலம் பற்றிய ஆணைகள் விவசாயிகளை நம்பச் செய்தன.

பாரிய நிலச் சொத்துடைமை கொண்ட தோட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட கருவிகள் அனைத்தும் அரசுக்கு அல்லது கம்யூன்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டன. விவசாயிகளுக்கு மாற்றப்பட்ட நிலங்கள் அவர்களின் விருப்பப்படி குடும்பம், பண்ணை, கம்யூன் அல்லது இணையத்தால் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவிருந்தன.

நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

விவசாயிகளின் ஆலோசனைகள் ஆணையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன என்ற உண்மையானது கிராமப்புற மக்களுடன் நிலையான கூட்டணியை நிலைநிறுத்தும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எண்ணத்தை நிர்ணயித்துக் காட்டிற்று.

லெனினால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு, சோவியத் அரசாங்கத்தின் இரண்டாம் நாளில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலம் பற்றிய ஆணை, நிலச் சொத்துடைமையையும் உற்பத்திச் சாதனங்களில் சொத்துடைமையையும் நட்டசுடு இல்லாமல் ஒழித்துக் கட்டியது. இந்த ஆணையின் கீழ், சகல பாரிய பெரும் தோட்டங்களும், தேவாலயங்களுக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களும் அவற்றில் உள்ள கருவிகள், கட்டிடங்களுடன் மக்களின் சொத்தாக மாற்றப்பட்டன.

நிலச் சொத்துடைமையை ஒழித்துக் கட்டியதன் பின்னர் விவசாயிகள் என்னென்ன பலன்களை அனுபவித்தனர்?

புதிய சோவியத் அரசாங்கம் விவசாயப் பிரச்சினையை விவசாயிகள் சமர்ப்பித்த ஆலோசனைகளுக்கு ஏற்பவாக தீர்த்தது. அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இசைவாக எல்லா நிலங்களிலும் தனிச் சொத்துடைமை ஒழித்துக் கட்டப்பட்டது. எல்லா நிலங்களும் மக்களின் சொத்தாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, அதைப் பயிர்ச்செய்கைப் பண்ணியவர்களிடம் பாவனைக்காக ஒப்படைக்கப்பட்டன.

நிலம் பற்றிய ஆணை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போது அவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மற்றும் ஜாரின் குடும்பத்திலிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட 15 கோடி டெசியாட்டினால் நிலத்தையும், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட 30-35 கோடி ரூபிகள் பெற்றுமதிவாய்ந்த கருவிகளையும் இலவசமாகப் பெற்றனர். மேலும், விவசாய வங்கிக்குச் செலுத்த வேண்டிய 15 பில்லியன் ரூபிகள் கடன்களிலிருந்தும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வருடாந்த வாடகைகளிலிருந்தும், நிலம் வாங்குவதுடன் சம்பந்தப்பட்ட செலவுகளிலிருந்தும் (இது தங்கத்தில்) 70 கோடி ரூபிகள் களுக்கு மேலாகத் தொகைப்பட்டது) விவசாயிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்ட 90 சதவீதமான காட்டுநடைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. நிலத்தின் தேசவுடைமை உழைக்கும் விவசாயிகள் பொருளாதார நிலைமையைத் துரிதமாக மேம்படுத்திற்று.

உணவுக்கான போராட்டம், சோஷலிஸத்துக்கான போராட்டம்

மிகவும் ஏழையான விவசாயிகளுக்கு பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலத்தை மாற்றிக் கொடுத்தமை இரண்டு உழைக்கும் வர்க்கங்களின்—விவசாயிகள், தொழிலாளர்களின் கூட்டணியை; மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் இயக்க சக்தியை வலுப்படுத்திற்று. நிலத்தையும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட கருவிகளையும் ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள் மத்தியில் பங்கீடு செய்தமை இவர்களைத் தன்பக்கம் இழுத்துக் கொள்வதனை சோவியத் அரசுக்கு சாதியமாக்கியது.

பணக்கார முதலாளித்துவ-வகை பண்ணைகளைச் சொந்தமாக வைத்திருந்தவர்களும், கூலி உழைப்பைச் சுரண்டியவர்களுமான குலாக்குகளுக்குக் கூட நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலமும் கருவிகளும் வழங்கப்பட்டன. ஆனால், நிலம் பற்றிய ஆணை குலாக் பண்ணைகளின் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளைப் பெருமளவுக்குக் கட்டுப்படுத்திற்று. குலாக்குகள் இதை விரைவிலேயே உணர்ந்து கொண்டனர். பறிமுதல் செய்யப்பட்ட கருவிகள் மீண்டும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகையில் ஏழை மற்றும் பணக்கார விவசாயிகள் எதிரெதிரான நலன்களைக் கொண்டிருந்தமை தெளிவாகியது. குலாக்குகள் நில மறுபங்கீட்டிற்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு காட்டினர், அரசுக்குத் தான்யத்தை விற்க மறுத்தனர், இளம் சோவியத் குடியரசைப் பட்டினி போடுவதற்கு அச்சுறுத்தல் செய்தனர். நாட்டின் சில பிராந்தியங்களில் சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திய நடவடிக்கைகளில் குலாக்குகள் ஈடுபட்டனர். 1918ம் ஆண்டின் இரண்டாவது அரைவாசிப் பகுதியில் ரஷ்யாவின் ஐரோப்பிய பகுதியில் 240 சோவியக்—விரோதக் கலகங்களில் அவர்கள் பங்கு கொண்டனர், 45 ஆயிரம் தொழிலாளர்களைக் கொன்று குவித்தனர். தான்யத்துக்கான போராட்டம், புரட்சியைப் பாதுகாப்பதற்கான போராட்டமாக, சோஷலிஸத்துக்கான போராட்டமாக மாறியது.

1918ம் ஆண்டின் கோடைக்காலத்தில் ஏழை விவசாயிகளின் கமிட்டிகள் கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டன. நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்ட நிலத்தையும் கருவிகளையும் சரியான முறையில் பங்கீடு செய்வதிலும், குலாக்குகளிடமிருந்து மிகையான உணவைப் பறிமுதல் செய்து நகரங்களுக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கும் உணவு வழங்குவதிலும் ஸ்தல சோஷலிஸத்துக்களுக்கு அவை உதவின. 1918ம் ஆண்டில் தம்முடைய பணியை நிறைவேற்றிக் கொண்ட ஏழை விவசாயிகளின் கமிட்டிகள் கிராம சேவையத்துக்களுடன் இணைந்து கொண்டன.

விவசாயச் சீர்திருத்தங்கள் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பயன்களைத் தந்தன. இதன் விளைவால், புரட்சிக்கு முன்னர் தாம் சொந்தமாக வைத்திருந்த 62.5 சதவீத நிலத்தை குலாக்குகள் இழந்தனர். அதேசமயம், ஏழை மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகள் தாம் முன்னர் சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தவற்றைவிட 2.5 தடவைகள் கூடுதலான நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். தம்முடைய காணிக் துண்டுகளையும் கருவிகளையும் பெற்ற விவசாயிகள் நடுத்தர விவசாயிகள் மட்டத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டனர். இருப்பினும் கிராமப்புறங்களில் குலாக்குகள் இருக்கும் வரையில் ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள் சுரண்டப்படுவதற்கு முடிவுகட்டுவதற்கு முடியாமல் இருந்தது. தனிப்பட்ட, சிறுவீதப் பண்ணைத் தொழில் விவசாயிகளை பட்டினியிலிருந்தும், குலாக்குகளின் சுரண்—விலிருந்தும் பாதுகாக்க முடியவில்லை. கூட்டுறவு சோஷலிஸப் பண்ணைத் தொழிலுக்கு மாறிச் சென்றதன் மூலம் இப்பிரச்சனைக்கு விவசாயிகள் தீர்வு கண்டனர்.

“சோவியத் ஒன்றியத்தில் சோஷலிஸம்; அது எவ்வாறு கட்டப்பட்டது?” என்ற புத்தகத்திலிருந்து.

சோவியத் சமுதாயம் வாழ்வும் பிரச்சனைகளும்

திமித்ரி கொவலேவ்ஸ்கீய்
பொருளியலாளர்

சோவியத் சமூகக் கொள்கை

அரசின் வரவு—செலவுத் திட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கான செலவினங்களையும் வருமானத்தையும் உள்ளடக்குகிறது. அது குறித்தவொரு சமுதாயத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கையையும் அதன் இயல்பையும் நோக்கங்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

சோவியத் அரசின் வரவு—செலவுத் திட்டம் சமூகத் திசைவழியைக் கொண்டது. அது நிதியிடும் பாரிய திட்டங்கள் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்துவதற்கு உதவுகிறது என்பதே இதன் பொருளாகும்.

சோவியத் அரசாங்க வரவு—செலவுத் திட்டத்தின் சமுதாயநிதியிலான திசைவழி சமூக, கலாசாரத் திட்டங்களுக்கு நிதியிடுவதிலும், உழைக்கும் மக்களின் மெய்வருமானங்களை உயர்த்துவதற்காக பண ஒதுக்கீடு செய்வதிலும் பிரதிபலிப்பைப் பெறுகிறது. இது, முதலாவதாக சமூகப் பயனீட்டு நிதியிலிருந்து (கல்வி, விஞ்ஞானம், உடல்நல சேவை, உடற்பயிற்சிக் கலாசாரம், சமூகக் காப்புறுதி ஆகியவற்றுக்கும், தேசியப் பொருளாதாரத்தின் ஒருபகுதிக்கு நிதியிடுவதற்கும் ஆள வரவு—செலவுத் திட்ட ஒதுக்கங்கள்) சம்பளங்கள், ஊதியங்களின் கொடுப்பனவை அதிகரிப்பதன் மூலம் இது செய்யப்படுகிறது.

1983ம் ஆண்டின் வரவு—செலவுத் திட்டம் சமூகக் கலாசாரத் தேவைகளுக்கென 11,410 கோடி ரூபிகளை ஒதுக்குகிறது. இப்பணம் எவ்வாறு செலவழிக்கப்படுகிறது?

முதலாவதாக கல்விக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் இதற்காக 45 பில்லியன் ரூபிகளை ஒதுக்கியுள்ளது. இப்பணம் பொதுக் கல்விப் பள்ளிகளுக்கும், (ஆரம்ப, எட்டாண்டு மற்றும் பத்தாண்டுப் பள்ளிகளுக்கு) சிறுர்ப் பள்ளிகள், ஆளணிப் பயிற்சி (தொழில்முறை, தொழில்நுட்ப, விசேட இரண்டாந்தர மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனங்கள்), கலாசார மற்றும் கல்விப் பணிக் கும் (நூலகங்கள், மன்றங்கள், கலாசார இல்லங்கள்), கலை, அச்சகம், வாடாவி, தொலைக்காட்சி சேவை போன்ற இன்றோர்ன் வற்றிற்கும் செல்கிறது.

அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் பின்வரும் தொகைகளைச் செலவிடுகிறது; பொதுக் கல்விப் பள்ளியிலுள்ள மாணவர் ஒருவருக்கு ஏறக்குறைய 200 ரூபிகளும், விசேட இரண்டாந்தரப் பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர் ஒருவருக்கு 700 ரூபிகளுக்குக் கூடுதலாகவும், உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் உள்ள மாணவர் ஒருவருக்கு ஏறக்குறைய 1,100 ரூபிகளும் ஆகும்.

அரசு செலவழிக்கும் இப்பணத்தினால் விளைந்துள்ள பயன் வருமாறு: 1939ம் ஆண்டில் இலாபகரமாகத் தொழில் செய்த 1,000 பேரில் 13 பேர் உயர்கல்வியைப் பெற்றிருந்தனர், 1,000 பேரில் 100 பேர் உயர் அல்லது இடைநிலை இரண்டாந்தரக் கல்வியைப் பெற்றிருந்தனர். 1982ம் ஆண்டிற்கான புள்ளி விபரங்கள் முறையே 110,736 ஆகும். சோவியத் அரசாங்க கால ஆண்டுகள் கிராமத்திலும் நகரத்திலும் கல்வி மட்டத்திற்கிடையிலான இடைவெளி நெருக்கமாகி வருவதைக் கண்டன.

ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்துவரும் பொதுச் சுகாதார செலவினம் சமுதாயம் முழுவதிலும் செயலூக்கமான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. 1983ம் ஆண்டில் உடல்நலப் பராமரிப்பு மற்றும் உடலியற் பண்பாட்டுக்காக 16 பில்லின் டாலர்களைச் செலவிடுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இத் தொகையில் பெரும் பகுதி மருத்துவ மற்றும் நோய்த் தடுப்புச் சிகிச்சைகளுக்கு நிதியிடப்படும். ஏனெனில் சோவியத் யூனியனில் மருத்துவச் சிகிச்சை இலவசமாகும். இது சுகாதார அமைப்பின் பொருளாயத் அடிப்படையை வலுப்படுத்துவதற்குப் பயன்பட்டுள்ளது. 1981ல் 3,384 ஆயிரம் மருத்துவமனைப் படுக்கைகள் இருந்தன, 1965ல் 2,226 ஆயிரம் படுக்கைகளே இருந்தன.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வரவு—செலவுத் திட்டத்தில் அரசாங்க சமூகக் காப்புறுதி பெரும் தொகையை எடுத்துக் கொள்கிறது. முதியோர் ஓய்வூதியம், ஊனமுற்றோர்க்கான ஓய்வூதியம், உழைப்பாளியை இழந்தவர்

களுக்காக நட்புக் கொடுப்பனவு, தற்காலிக ஊழல் திற்கான அலவன்சுகள், குறைந்த வருமானம் உள்ள குடும்பங்களுக்கு குழந்தைக்கான வசதிகளை வழங்குதல், பெரும் குடும்பங்களை உள்ள தாய்மார்களுக்கு உதவு தொகையளித்தல் போன்றவற்றிற்கு இதிலிருந்தே கொடுப்பனவுகள் செய்யப்படுகின்றன.

1983ம் ஆண்டில் இதற்காக 53 பில்லியன் ரூபிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. தற்செயலாக சமூகக் காப்புறுதிக் கான வரவு—செலவு ஒதுக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு விரைவாக அதிகரித்துள்ளன. வாழ்நாள் அதிகரிப்பு, ஓய்வூதியத் தொகைகளின் அதிகரிப்பு ஆகியன காரணமாக நாட்டினது மக்கள் தொகைக் கட்டமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதன் விளைவால் இவை அதிகரிப்பு கண்டுள்ளன. 1966ல் 320 லட்சம் பேர் ஓய்வூதியம் பெற்றனர், 1982ல் 514 லட்சம் பேர் ஓய்வூதியம் பெற்றனர்.

சமூகப் பயனீட்டு நிதி இலவச பொருளாயத, கலாசார செலவுகளின் உருவத்தில் சமூக மற்றும் தனி நபர் பயனீட்டு நோக்கமுடைய தேசிய வருமானத்தின் பகுதியிலிருந்து உருவாக்கப்படுகிறது. 1982ம் ஆண்டில் சுமார் 120 பில்லியன் ரூபிகளை சமூகப் பயனீட்டு நிதியிலிருந்து கொடுப்பனவாகவும் வசதிகளாகவும் மக்கள் பெற்றனர்.

இந் நிதியின் கணிசமான பங்கு வீடமைப்பு உதவு தொகைகளை உள்ளடக்குகிறது. 1981, 1982ல் அவை 14 பில்லியன் ரூபிகளைத் தாண்டின. நவீன மாடி வீடுகள் கூடுதலான வசதிகளை கொண்டிருந்தபோதிலும் அவற்றின் வாடகை 1928ம் ஆண்டில் இருந்ததைப் பேரலவே மாற்றமடையாமல் இருக்கின்றது. இவற்றை அரசாங்கமே கொடுக்கிறது. 1981ம் ஆண்டில் வீட்டு வசதி நிர்மாணத்துக்காக அரசாங்கம் 15.1 பில்லியன் ரூபிகளை ஆற்றுப்படுத்தியது. செலவில் பெரும்பகுதி வரவு—செலவுத் திட்ட ஒதுக்கங்களிலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1971—1982க்கு இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் மொத்தம் 8272 லட்சம் சதுர மீட்டரில் வீட்டு வசதி நிர்மாணம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

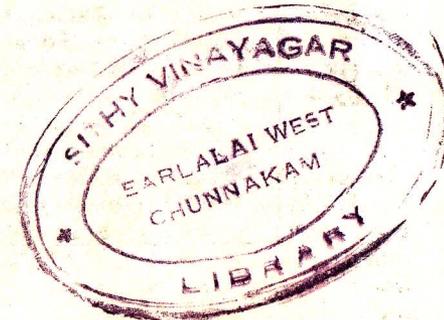
இறைச்சி, பால், கிழங்கு, மரக்கறி மற்றும் பிற உற்பத்திப் பொருட்களின் கொள்வனவு மற்றும் சில்லறை விலைகளுக்கு இடையிலான வித்தியாசத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிறது. இது, உண்மையில் சோவியத் மக்களின் நலவாழ்வை மேம்படுத்துவதற்குப் பங்களிக்கிறது.

இந்த அரசாங்க உதவு தொகைகள் எப்போதுமே பொருளாதார அடிப்படையில் நியாயப்படுத்தப்படுவ

தில்லை, ஆயினும் பெரும் சமூக முக்கியத்துவம் கொண்டவை. சோவியத் அரசாங்கத்தின் வரவு—செலவுத் திட்டத்தினுடைய சமூகத் திசைவழி தேசியப் பொருளாதாரம் நிதியிடப்படும் மாக்கத்திலிருந்து குறிப்பாக பாவனைப் பொருட்களின் துறையில் நிதியிடப்படுவதிலிருந்து, தெளிவாகிறது. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் சுமார் 220 பில்லியன் ரூபிகள் அவற்றின் வளர்ச்சிக்காக ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சோவியத் அரசாங்கத்தின் சமூகக் கொள்கை முதலாவதாக உழைக்கும் மக்களின் நலன்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது என்பதை இதிலிருந்து காணலாம்.

“எஜிடேட்டர்” சஞ்சிகையிலிருந்து

கொம்சமோல்- செயலூக்கமுள்ள சமூக சக்தி

இன்று, இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் இல்லாமல் சோவியத் யூனியனைக் கற்பிதம் செய்யவும் இயலாது. நாட்டின் இளம் தலைமுறையினரில் அரைவாசிக்குக் கூடுதலானோரை, 4 கோடியே 20 லட்சம் பேரை உறுப்பினராகக் கொண்ட மிகப் பெரிய, அதிகாரபூர்வ இளைஞர் ஸ்தாபனம் இதுவாகும். 14க்கும் 28க்கும் இடைப்பட்ட வயதினரான இளம் மக்களை சுய விருப்ப அடிப்படையில் ஐக்கியப்படுத்தும ஸ்தல இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழக ஸ்தாபனங்கள் இளம் மக்கள் வாழ்ந்து, பணியாற்றும், கல்வி கற்கும் இடங்களில் எல்லாம் செயல்படுகின்றன.

மிகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி (1917) ருஷ்ய மக்களை அரசியல் ரீதியாக எழுச்சி பெறச் செய்தது. வரலாற்றைச் சிருஷ்டிக்கும் நிகழ்வுப் போக்குகளுக்குள் இவர்களை ஈர்த்தது. செயலூக்கமுள்ள புரட்சிகர சக்தியான இளைஞர்களும் புதிய உலகைக் கட்டியமைக்கும் இலட்சியத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். தம்முடைய தந்தையர்கள், மூத்த சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து ஜாரிஸ எதேச்சா திகாரம், முதலாளித்துவவாதிகள், நிலப் பிரபுக்களுக்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டத்தின் கடுமையான பாடங்களை இளம் மக்கள் கற்றுக் கொண்டனர்.

இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் உதயம்

சோஷலிஸப் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பின்னர் இளம் தொழிலாளர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தும் நோக்க முடைய பல ஆணைகளை சோவியத் அரசாங்கம் பிறப்பித்தது.

இளம் தொழிலாளரைப் பாதுகாப்பது, இளம் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சகல கல்வி நிறுவனங்களிலும் இலவசமாகச் சேரும் உரிமை, தொழிலாளி வர்க்கக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளம் மக்களுக்கு 18 வயதில் வாக்களிக்கும் உரிமை ஆகியன பற்றிய ஆணைகளும் இவற்றில் அடங்கும். இந்த நடவடிக்கைகள் இளம் மக்களால் ஆர்வத்துடன் வரவேற்கப்பட்டன, அவர்களுடைய புரட்சிகர ஆற்றலில் பெரும் எழுச்சியை உண்டுபண்ணின.

ருஷ்யாவில் சோவியத் அரசாங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வந்த வேளையில் குறிப்பாக பின்தங்கிய பிராந்தியங்களில் முதலாவது புரட்சிகர ஸ்தாபனங்களது உறுப்பினர்கள் முதலாளித்துவ—நிலப்பிரபுத்துவ அரசாங்கத்தின் உறுப்புக்களை சம்காரம் செய்யவும், புதிய, சோவியத் ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கவும், எதிர்ப் புரட்சி நடவடிக்கைகளை நசுக்கவும், சோவியத் அரசாங்கம் சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தவும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு உதவினர்.

ஆயினும், புரட்சிகர இளைஞர் ஸ்தாபனங்கள் நாடு முழுவதிலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலும், தமது நடவடிக்கைகளில் வழிகாட்டவும், திசைப்படுத்தவும், போதனையளிக்கவும், அவர்களது பணியில் உதவவும் கூடிய ஒரு முன்னணி உறுப்பு நாடு தழுவிய அளவில் இருக்கவில்லை. எனவே அகில ருஷ்ய இளைஞர் காங்கிரசைக் கூட்டுவதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது, 1918 அக்டோபர் 29ம் திகதி நடைபெற்றது. இந்தக் காங்கிரஸ் சகல புரட்சிகர இளைஞர் ஸ்தாபனங்களையும் தனியொரு ருஷ்ய இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தில் ஒன்றுபடுத்தியது. 1919ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் ருஇக்கவின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் நடைபெற்ற வேளையில் இதில் சுமார் 100,000 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்.

இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் ஸ்தாபிதத்தை வெளின் வரவேற்றார். 1930ல் நடைபெற்ற கொம்சமோலின் இரண்டாவது காங்கிரசில் உரையாற்றிய அவர் இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தினதும் அதன் ஸ்தல அமைப்புகளினதும் கடமைகளைத் தெட்டத் தெளிவாக முன்வைத்தார்.

இந்தக் கடமைகள் கல்வி கற்கும், கம்யூனிஸத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் கடமைகள் என்று வகுத்துரைக்க முடியும் என்று அவர் சொன்னார். மனிதகுலம் உருவாக்கியுள்ள சகல அறிவுச் செல்வங்களையும் கொண்டு ஒருவரின் மனதைச் செழுமைப்படுத்திக் கொண்டவதன் மூலமே ஒருவரால் கம்யூனிஸ்ட்டாக முடியும் என்று வெளின் வலியுறுத்தினார். ஆனால் நடைமுறையில் கம்யூனிஸத்தை எவ்வாறு கற்றுக் கொள்வது? இதை வெளின் திட்டவட்டமாக விளக்கினார். சோவியத் குடியரசு தனது இராணுவக் கடமைகளை, தன்னுடைய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு எதிரிகளுக்கு எதிராக இளம் சோவியத் குடியரசைப் பாதுகாக்கும் கடமைகளை மேற்கொண்டதன்

பின்னர், பொருளாதாரப் புனர்நிர்மாணக் கடமைக்கு நாடு முகங்கொடுத்தது. புதிய தொழில்நுட்ப அடிப்படையில், நவீன விஞ்ஞானம், வளர்ச்சியுற்ற தொழில்நுட்பம், நாட்டின் மின்மயமாக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தொழில்துறையையும் வவசாயத்தையும் புனரமைக்காமல் கம்யூனிஸ்ட் சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்க முடியாது. நாட்டின் மின்மயமாக்கக் கருத்தையும் நடைமுறையையும் கல்வியறிவற்ற மக்கள் புரிந்துகொள்ளவும் போற்றவும் முடியாது என்று வெனின் சொன்னார். அதுபோலவே கல்வியறிவு மாத்திரம் போதாது. தொழில்துறை மற்றும் விவசாயத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அறிவைப் பெற்றாகவேண்டும்.

கொம்சமோலின் ஆரம்ப ஆண்டுகள் புகழ்பூத்தவையும் சிக்கலானவையும் ஆகும். கொம்சமோல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆண்டான 1918ம் ஆண்டு, தூக்கிவிசப்பட்ட வர்க்கங்களினால் சோவியத் குடியரசுக்கு எதிராகக் கட்ட விழ்த்துவிடப்பட்ட உள்நாட்டுப் போர் வெடித்த ஆண்டும் ஆகும். அதேசமயம், இக்குடியரசு வெளிநாட்டுத் தலையீட்டுவாதத் துருப்புக்களினாலும் தாக்கப்பட்டது. சோவியத்துக்களின் குடியரசு தீவனையத்தினால் சுற்றிச் சூழப்பட்டிருந்தது.

அபாயம் மிகுந்த அவ் வேளையில் கொம்சமோல் தன்னுடைய மிகச் சிறந்த புதல்வர்களையும் புதல்விகளையும் சோவியத் ஆட்சியைப் பாதுகாப்பதற்கு அனுப்பி வைத்தது, 65,000க்கும் கூடுதலான கொம்சமோல் உறுப்பினர்கள் செஞ்சேனையில் சேர்ந்தனர். எல்லாமாக 200,000க்கும் கூடுதலான கொம்சமோல் உறுப்பினர்கள் உள்நாட்டு யுத்தத்தின்போது ஆயுதப் போராட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர்.

உள்நாட்டுப் போரில் (1918-1920) சோவியத் ஆட்சிக்காக ஆயிரமாயிரம் கொம்சமோல் உறுப்பினர்கள் தமது இன்னுயிரை நீத்தனர். எஞ்சியிருந்தவர்கள் ஆலைகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் கிராமப் புறங்களிலும் தளராது பாடுபட்டனர். குழந்தைகள் கூட, மாஸ் கோவிலும் பெத்ரோகிராடிலும் பசியால் வாடிய குழந்தைகளுக்கு உணவு சேகரித்தனர். போர் முனைக்கு வெப்ப உடைகளையும், மருந்துகளையும் திரட்டி அனுப்பினர். காயமுற்றோரை மருத்துவமனையில் வைத்துப் பராமரித்தனர், போரில் மாண்ட குடும்பத் தலைவர்களின் குடும்பங்களைப் பேணினர்.

உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் வெளிநாட்டுத் தலையீட்டுக் காலங்களின்போது காட்டிய வீரத்திற்காக கொம்சமோல் ஸ்தாபனத்துக்கு (அப்போது அரசாங்கத்தின் அதியுயர் விருதாக விளங்கிய) செம் பதாகை விருதை சோவியத் அரசாங்கம் வழங்கியது.

நிர்மாணத் தளங்களில்

நாட்டின் யுத்த பிற்கால புனர்நிர்மாண ஆண்டுகளில் போது கொம்சமோல் இளம் மக்களின் முன் அணிகளில் இருந்தது. கட்சிக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் நம்பகமான, ஆர்வமுள்ள உதவியாளராக விளங்கியது.

முப்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் உழைப்பு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான சோஷலிஸ ஆதர்சப் போட்டியை ஒழுங்கு செய்வதில் கொம்சமோல் செயலாக்க முடன் பங்கு கொண்டது. அவர்களுடைய மத்தியக் கமிட்டியினுடைய விண்ணப்பத்தின்பேரில் லட்சக்கணக்கான கொம்சமோல் உறுப்பினர்கள் பணியில் ஈடுபட்டனர். உண்மையிலேயே அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உழைப்புக்கு உதாரண புருஷர்களாக விளங்கினர். 1931ம் ஆண்டில் சோஷலிஸ ஆதர்சப் போட்டியில் காட்டிய முன்முயற்சிக்காகவும், அதனது உயர்ந்த பயனுள்ள பணிக்காகவும் கொம்சமோல் ஸ்தாபனத்துக்கு உழைப்புக்கான செம்பதாகை விருது வழங்கப்பட்டது. இவர்களின் பணிதான் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை (1928-1932) குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன்னரே நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகம் பங்களிப்பு செய்தது.

போர்க்களத்திலும்

அமைதிபூர்வ உழைப்பிலும்

1941 ஜூனில், சோவியத் மக்களின் அமைதிபூர்வ உழைப்பு எமது நாட்டின் மீது நாஜி ஜெர்மனி தொடுத்த தாக்குதலினால் தடைப்பட்டது. இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தில் சேர்ந்திருந்த 105 லட்சம் இளம் ஆண்களும் பெண்களும் அனைத்து மக்களுடனும் சேர்ந்து தாயகத்தின் பாதுகாப்பிற்காக அணி திரண்டனர். நான்கு ஆண்டுகால யுத்தத்தின்போது 120 லட்சம் பேர் கொம்சமோலில் சேர்ந்தனர். 120 லட்சம் கொம்சமோல் உறுப்பினர்கள் நாஜி ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிராக சோவியத் ஆயுதப் படைகள் நடத்தியப்போரில் நாட்டைப் பாதுகாத்தனர்.

மாபெரும் தேசபக்த போரின் போது கொம்சமோல் நாட்டிற்கு ஆற்றிய சேவைகளுக்காக மற்ற மொரு அதியுயர் அரசாங்க விருதான வெனின் விருது அதற்கு வழங்கப்பட்டது.

இப்போரில் 2 கோடி பேர் உயிரிழந்தனர். 1710 நகரங்களுடைய பட்டினங்களும் அழித்தொழிக்கப்பட்டன, 70,000 கிராமங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. கட்சியின் அறைகூவலை ஏற்ற கொம்சமோல், நாட்டின் ஏனைய மக்களுடன் சேர்ந்து தேசியப் பொருளாதாரத்தைப் புனரமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டது; யுத்த ஆண்டுகளின் போது கொம்சமோல் நாட்டின் எதிரிகளுடனான போரில் மெரும் வீரத்தைக் காட்டியது. யுத்த பிற்கால ஆண்டுகளில் அமைதிபூர்வ உழைப்பிலே அது தனது வீரத்தைக் காட்டிற்று.

முதலாளித்துவத்தைக்
கடக்காமல்

பேரவையாளர் எஸ். நட்ஸக் தோர்ஜ்
மங்கோலியா

புதிய வகைப்பட்ட
சர்வதேச உறவுகள்

மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் வெற்றியும் சகல நாடுகள், மக்களுடன் நேய, சமதையான உறவுகளை ஸ்தாபிப்பதற்கான தொழிலாளர், விவசாயிகளது முதலாவது அரசின் நடைமுறை நடவடிக்கைகளும் சுதந்திரம், விடுதலைக்காகவும் அன்னிய காலனித்துவவாதிகள் மற்றும் உள்ளூர் நிலப்பிரபுக்களுக்கு எதிராகவுமான மங்கோலிய மக்களின் போராட்டத்தில் திருப்பு முனையாக விளங்கின. இளம் சோஷலிஸ்ட் ருஷ்யா கிழைத்தேய நாடுகளுடனான உறவுகளில் புதிய கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்திற்று. இக் கோட்பாடுகள் புரட்சிக்கு முன்னர் லெனிஸ்தால் வகுக்கப்பட்டவை; ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் கடைப்பிடித்துவந்த காலனியாக்கக் கொள்கையுடன் அடிப்படையிலேயே மாறப்பட்டவை.

சமாதானம் பற்றிய ஆணை, "கிழக்கு மற்றும் ருஷ்ய உழைக்கும் முஸ்லிம்களுக்கான" விண்ணப்பம், சோவியத் அரசாங்கத்தின் அறிக்கைகள், வெளிவிவகார மக்கள் கமிஷனரவையின் (அமைச்சகம்) குறிப்புகள் ஆகியன சோவியத் ராஜதந்திரத்தின் அடித்தளமாக இன்றுவரை விளங்கி வருகின்ற லெனிஸ்தின் அயல்துறைக் கொள்கை கோட்பாடுகளின் வெற்றிக்காக நடந்த போராட்டத்துக்குத் தெளிவான சான்றுகளை அளிக்கின்றன. சோவியத் நாடு ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் நடத்தும் ஏகாதிபத்திய விரோத, நிலப்பிரபுத்துவ விரோத போராட்டங்களின் நம்பகமான கொள்கைகளாகவும் நேச சக்தியாகவும் மாறியிருக்கிறது. ருஷ்ய மக்களுடனான மங்கோலிய மக்களின் நேய உறவுகள் புதிய கட்டத்தில் பிரவேசித்தன.

1921 நவம்பர் 5ம் திகதி சோவியத் அரசாங்கத்துக்கும் மங்கோலிய மக்கள் அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் நேய உறவுகள் பற்றிய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தாகியது. இது மங்கோலிய ஜனநாயகவாதிகளுக்கும் ருஷ்யப் பாட்டாளிகளுக்கும் இடையிலான புரட்சிகரக் கூட்டணியைச் சட்டபூர்வமாக்கியது, இது இரு நாடுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மங்கோலியாவுக்கும் சோவியத் ருஷ்யாவுக்கும் இடையிலான இராணுவ-அரசியல் கூட்டு, லெனிஸ்தான் மங்கோலியத் தலைவர்கள் நடத்திய சந்திப்புகள், இரு நாடுகளுக்குமிடையே நேய உறவுகளை ஸ்தாபிப்பது பற்றிய ஒப்பந்தம் ஆகியன நாடுகள் மத்தியில் வரலாறு முன்னென்றும் கண்டிராத புதிய உறவுகளுக்குக் கட்டியம் கூறின.

மங்கோலியக் கட்சி ஊழியர்கள், ராஜ்யத்தின் லெனிஸ்தான் நடத்திய சந்திப்புகள் எமது நாட்டின் முதலாளித்துவமற்ற வருங்கால வளர்ச்சிக்குரிய வழிகளை வகுப்பதில் பெரும் முக்கிபத்துவமுடையனவாக இருந்தன.

நிலப் பிரபுத்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸ்டுத்துக்கு மங்கோலியா மாறிச் சென்றதை இரண்டு கட்டங்கள் குறித்தன. முதலாவது பொதுவான ஜனநாயகக் கட்டம் (1921-1940), மற்றையது சோஷலிஸ்ட் கட்டம் (1940-1960), முதலாவது கட்டத்தின் போது சோவியத் யூனியன் அளித்த உதவி மங்கோலியா இறைமையினை நாடாக வளர்ச்சி பெருவதற்கு நிர்ணயமான பங்களிப்பைச் செய்தது.

மங்கோலிய மக்கள் குடியரசுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையிலான பொருளாதார பந்தங்களின் வளர்ச்சி மங்கோலிய குடியரசின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மிகவும் மெதுவாகவே இருந்தது; இதற்குக் காரணம் எமது பொருளாதாரத்தின் மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையேயாகும். இது பரிவர்த்தனையின் கட்டமைப்பைக் குறுகலாக்கியது, சர்வதேச உழைப்புப் பிரிவின் அனு கூலங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துகின்ற வாய்ப்புகளைக் கட்டுப்படுத்தியது.

மங்கோலிய-சோவியத் ஒத்துழைப்பில் வர்த்தக உறவுகளே மிகவும் முக்கியமானவையாக விளங்கின சோவியத் ஒன்றியத்துடனான வர்த்தகம் மங்கோலியாவின் பொருளாதாரம் மீது, அதனுடை மேலும் வளர்ச்சிக்கான கட்டமைவு மற்றும் திசைவழி மீது கனிசமான அளவுக்குப் பயனுள்ள தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. மங்கோலிய-சோவியத் வர்த்தகம் சமத்துவம், பரஸ்பரம் அனுகூலம், ஒருவர் மற்றவரின் சுயாதிபத்தியத்துக்கு மரியாதை செலுத்துதல், ஒருவர் மற்றவரின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாதிருத்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

சோஷலிஸ்ட் நிர்மானம்

ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் தோல்வி காரணமாக உலக சக்திகளின் சமநிலை சமாதானத்துக்கும் சோஷலிஸ்ட் துக்கும் சார்பாக மாற்றமடைந்தமை, சோவியத் ஒன்றியத்தின் இடையருத ஆதரவு, மக்கள் ஜனநாயக அரசைக் கட்டுவதில் அடைந்த வெற்றிகள்—ஆகிய இவை எல்லாமே யுத்த பிற்கால ஆண்டுகளில் மங்கோலிய மக்கள் குடியரசின் சர்வதேச நிலைப்பாட்டை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்குப் பங்குப் பணியாற்றின.

சோவியத் யூனியனின் சோதரபூர்வ, உன்னலமற்ற உதவி சோஷலிஸ்டின் பொருளாயத, தொழில்நுட்ப அடித்தளத்தைக் கட்டும் வீதங்களை விரைவுபடுத்திட மங்கோலியாவுக்குச் சாத்தியமாக்கியது.

சோவியத் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் எரிபொருள்—விசை, சுரங்கத் தொழில், நிர்மாணம், இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட விவசாய இணையங்கள், நவீன போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத் தொடர்புகள் போன்ற முக்கியமான தொழில்களை மங்கோலியா உருவாக்கிற்று.

1959ல் மங்கோலிய விவசாயத்தில் சோஷலிஸ்ட் உற்பத்தி உறவுகள் வாசகையுடைய, நாடு முழுவதிலும் ஒருங்கிணைந்த சோஷலிஸ்ட் பொருளாதாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சாதகமான நிலைமையை அனு கூலமாக எடுத்து, நாட்டின் தான்யத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக பயிர் வளர்ப்பை துரிதகதியில் மேற்கொள்வதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

புரட்சியின் சோஷலிஸ்ட் கட்டத்தில் கலாசாரத்தை வளர்ப்பதில் சோவியத் யூனியன் அளித்த உதவி மங்கோலிய மக்களின் கலாசார வாழ்வு முழுவதிலும் சகல அம்சங்களையும் தழுவிவது. இது, பொதுக் கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலை, பொதுச் சுகாதார அமைப்பு, உடலியற் கலாச்சாரம் மற்றும் வீளையாட்டுக்களில் காணப்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. காசாரப் புரட்சியின் போது சோஷலிஸ்டின் தார்மீக, கலாசார அடித்தளங்களைக் கட்டிப் பெருக்குவதில் சோவியத் உதவியுடன் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.

இவை எல்லாம் 1960ம் ஆண்டுகளின் போது பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில் சோஷலிஸ்டின் அடித்தளத்தை உருவாக்குவதனைச் சாத்தியமாக்கியது. 1961 ஜூலையில் நடைபெற்ற மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கட்சியின் 14வது காங்கிரஸ் 'மங்கோலிய

மக்கள் குடியரசு தனது வளர்ச்சியின் புதிய கட்டத்தில் சோஷலிஸ்ட் நிர்மாணத்தைப் பூரணப்படுத்துவதில்—பிரவேசித்திருக்கிறது," என்று தெரிவித்தது.

ஆசியாவில் சமாதானத்துக்காக

1970 ஆண்டுகள் பொருளாதாரம், கொள்கை, மற்றும் கலாசாரத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் எமது இரு நாடுகளும் விரிவான அளவில் நெருக்கமாகி வருவதைக்கண்டன. சோவியத் மங்கோலிய ஒத்துழைப்பு கூட்டு நடவடிக்கைகள் மூலம் ஆசியாவில் பந்தோபஸ்தை உறுதி செய்வதற்குக் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆசிய நாடுகளின் கூட்டு முயற்சிகள் மூலம் கண்டத்தில் சமாதானத்தையும் பந்தோபஸ்தையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கட்சி அதிக கவனம் செலுத்திற்று. ஆசிய, பசுபிக் நாடுகளிடையேயான உறவுகளில் பரஸ்பரம் அனுகூலமிப்பு மற்றும் படைபலப் பிரயோகமின்மை பற்றிய உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடுவதை அது பரிந்துரைத்தது, ஆசியாவை நம்பிக்கை, ஸ்திரநிலை மற்றும் சமாதானத்தின் கண்டமாக மாற்றுவதற்குரிய போக்கை மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கட்சி கடைப்பிடித்து வருகிறது.

தேசிய மற்றும் சமூக விமோசனத்துக்காகவும், முற்போக்கான சமூக வளர்ச்சிக்காகவுமான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டத்தில் சோவியத் யூனியன் உண்மையான நன்பனாகவும் போராளியாகவும் விளங்குகிறது என்பதை அனுபவம் காட்டுகிறது.

“ஆசியா இ ஆபிரிக்கா சகோத்ரையா”
சஞ்சிகையிலிருந்து

வளர்முக நாடுகளின் வருங்காலம்

சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டியின் சர்வதேசத் திணைக்களத் துணைத்தலைவர் பேராசிரியர் காரேன் புருட்டென்ட்ஸ், 'இஸ் வெஸ்தியர்'வின் அரசியல் விமர்சகர் அலெக்ஸாண்டர் போவின், மத்தியத் தொலைக்காட்சி மற்றும் அகில ஒன்றிய வாடுனாலியின் அரசியல் விமர்சகர் பேராசிரியர் வெலெண்டின் ஸோரின் ஆகியோர் கலந்துகொண்ட தொலைக் காட்சி உரையாடலின் சுருக்கம்.

ஸோரின்: சமீப காலத்தில் நடைபெற்ற மிகவும் முக்கியமான சம்பவங்களில் ஒன்று அணிசேரா நாடுகளின் புதுடில்லி உச்சி மகாநாடு ஆகும்.

கடந்த காலகட்டத்தில் மேலை நாடுகளில் உள்ள சில பேர் மேற்கில் நடைபெறும் எந்த நிகழ்வையும் சகல அம்சங்களிலும் விவாதித்த போதிலும்கூட, "மூன்றாம் உலக நாடுகள்" என அழைக்கப்படும் நாடுகளில் இடம் பெறும் சம்பவங்களுக்குக் கவனம் செலுத்துவதில்லை என்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

காலங்கள் மாறியுள்ளன, ஆனால் மாறாமல் இருக்கும் பழைய மனோபாவம் அவ்வப்போது உணரப்படுகிறது. இப்பிராந்தியங்களில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் அரசியல் உலகில் நிகழும் சம்பவங்களின் போக்கு முழுவதன் மீதும் பெரும் தாக்கத்தை உற்பவிக்கின்றன. டில்லி மகாநாட்டின் பணியும், அதன் தலையாய முக்கியத்துவமும் இத்தகையது தான்.

புருட்டென்ட்ஸ்: உண்மையில் டில்லி மகாநாடு மிக முக்கியமான சர்வதேச நிகழ்வாகும். 100 நாடுகளின் (உலகிலுள்ள நாடுகளில் அரைவாசிக்கும் கூடுதலானவை)

பிரதிநிதிகளும், 36 நாடுகளின் ராஜ்ய, அரசாங்கத் தலைவர்களும் இந்தியத் தலைநகருக்கு வந்தனர். போர், சமாதானப் பிரச்சனைகள் தமக்குரியவை அல்ல, அவை "மாவல்லரசுகளால் தீர்க்கப்படுபவை" என்ற கருத்துக்கள் சமீபகாலம் வரை வளர்முக நாடுகளில் நிலவின. இக்கருத்தை வாழ்க்கை மறுதலித்துள்ளது. பதற்றத்தைத் தூண்டும், சகல வரம்புகளுக்கு அப்பால் ஆயுதப் போட்டியைப் பெருக்கும் ஏகாதிபத்தியத்தின் போக்கு ஒவ்வொரு தேசத்தினதும் எதிர்காலத்தை நேரடியாகவே பாதிக்கிறது; வளர்முக நாடுகள்மீது தாக்குதல்கள் தொடுக்கிறது.

அணிசேரா இயக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அதன் மேலும் திசையமைவுக்கான போராட்டம் கூர்மையடைந்திருக்கிறது. இந்த இயக்கம் ஏகாதிபத்திய விரோத, கலோனியல் விரோத, இனவாத—விரோத இயக்கமாக எழுச்சி பெற்றது, இருந்து வந்தது, விருத்தி பெற்றது. ஆயினும் இந்த இயக்கத்தின் திசையை மாற்றுவதற்கான தனது முயற்சிகளை ஏகாதிபத்தியம் கைவிடவில்லை.

ஸோரின்: சமீப ஆண்டுகளில் வளர்முக நாடுகளின் பிரச்சனைகள் வாஷிங்டனின் விசேட கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சோவியத் ஒன்றியமும், சோஷலிஸ நாடுகளும் அமெரிக்காவின் வைரிகள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்காக போராட்டத்தைத் தொடுத்தாக வேண்டும், ஏனெனில் அமெரிக்காவின் மிகப்பெரும் நலன்களுக்கான பொருளாயத, மானிட வளங்கள் அவற்றிடம் உள்ளன என்று இன்றைய வெள்ளை மாளிகைக்கு நெருக்கமான ஒருவர் குறிப்பிட்டார். இது முற்றிலும் தெளிவான தல்லவா?

போவின்: வளர்முக நாடுகள் என்ற அழைக்கப்படுவதில் 123 நாடுகள் உள்ளன.

புருட்டென்ட்ஸ்: அது உலகில் உள்ள நாடுகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கையும் 250 கோடி மக்களையும் கொண்டுள்ளது. மேலும் இவ்வளர்முக நாடுகளில் ஜனத்தொகை துரிதமாகப் பெருகி வருகிறது. இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில் 11 நாடுகளில் ஏழிலே மக்கள் தொகை 10 கோடியைத் தாண்டும்.

உலக அரசியல், பொருளாதார உறவுகளில் புலகைக் கூடிய பாத்திரத்தைக் கொண்ட மண்டலம் ஒன்று உண்டு. இம் மண்டலம் பற்றிய ஆய்வு தற்போது தான் துவங்கியுள்ளது. இது மிகப் பெரும் மூலப்பொருள் செல்வாதாரங்கள் இருப்பதைக் காட்டுகிறது, நடப்பது

தசாப்தத்தின் துவக்கத்தில் சோஷலிஸமல்லாத உலகின் எண்ணெய் வளங்களில் 90 சதவீதத்தையும், வாயுவில் 72 சதவீதத்தையும் தகரம், பெளக்கசட்டில் 70 சதவீதத்துக்குக் கூடுதலானவற்றையும் இம்மண்டலம் கொண்டிருந்தது.

முழுக்கதையும் இதுவல்ல. கடந்த ஆண்டில் அமெரிக்க ஏற்றுமதிகளில் 40 சதவீதமும், பொருளாதார, ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஸ்தாபனத்தினைச் சேர்ந்த 24 வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளினது ஏற்றுமதிகளில் 28 சதவீதமும் வளர்முக நாடுகளுக்கே சென்றன. இது 1970ம் ஆண்டுகளின் துவக்கத்திலிருந்ததைவிட ஐந்து தடவைகள் அதிகமானதாகும்.

மேலும் இம்மண்டலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதி தொழில்துறைப் பொருட்களை மேற்குக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது, அதேசமயம் வளர்முக நாடுகளில் பெரும்பாலானவை வறுமை, பின்தங்கிய நிலைமை, கல்வியறிவின்மை மற்றும் மானிடத் துன்பங்களின் சின்னங்களாய் விளங்குகின்றன.

போலின்: இந்நாடுகளில் வாழும் 2.5 பில்லியன் மக்களில் ஏறக்குறைய 1 பில்லியன் மக்கள் முற்றிலும் வறுமை நிலையில் உள்ளனர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் 5 கோடி பேர் பசியால் மரணமாகினர். இவர்களில் 1 கோடியே 50 லட்சம் பேர் குழந்தைகளாவர். வேலையில்லாதோர் இலட்சோப லட்சம் பேர் உள்ளனர். 30 கோடி பேர் பகுதி நேரவேலையை பெறமுடியும்.

புருட்டென்ட்ஸ்: 1.2 பில்லியன் மக்கள் எந்த விதமான தொழில்முறை மருத்துவ உதவியையும் பெறாத நிலை. 25 கோடி குழந்தைகளுக்குப் பள்ளி செல்லும் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விபரங்களின் பின்னால் மெய்யான மானுடப் பிரச்சனைகள் உள்ளன. பொதுவில் நவீன உலக வளர்ச்சியின் அடிப்படையான பிரச்சனைகளில் இதுவும் ஒன்று. ஆனால் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளுக்கும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளி குறுகலாகாமல் சமீப காலத்தில் விரிவடைந்துள்ளது.

முதலாளித்துவப் பாதையில் முன்னேறும் பல வளர்முக நாடுகள் தமது சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்தவும், அவற்றின் தேசிய சுயாதீன முதலாளித்துவத்தைத் துவக்கவும் முயல்கின்றன. இயல்பிலேயே பொருளாதாரரீதியில் முன்னேற்றுவதற்காக சுயாதீனமான பாதையில் செல்வது ஏகாதிபத்திய உலகுடன் இந்நாடுகள் மோதலில்

ஈடுபடுவதைக் கொண்டு வருகிறது. ஏனெனில், ஏகாதிபத்தியம் அவற்றினுடைய அரசியல் சுதந்திரத்தை எதிர்க்கிறது.

மறுபுறத்தில், வளர்ச்சி மீதான பொதுவான கட்டுப்பாட்டை பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உண்மையிலேயே செலுத்துகின்ற நாடுகளும் உள்ளன. இத்தகைய வளர்ச்சி வகை "சார்பு முதலாளித்துவம்" என அழைக்கப்படுகிறது. சமூக சக்திகளின் அணிசேர்விலும், அவற்றின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளிலும் மிகமுக்கியமான காரணியாக உள்ளது.

உண்மையில், சோஷலிஸத் திசையமைவு கொண்ட நாடுகள் மிகவும் உறுதியான, ஏகாதிபத்திய விரோத நிலைப்பாட்டை எடுக்கின்றன; வளர்முக நாடுகளின் முன்னணிப் படையாகத் திகழ்கின்றன. முதலாளித்துவ உறவுகளை வளர்க்கும் நாடுகளைவிட இவை எண்ணிக்கையில் குறைவானவையாக இருந்தபோதிலும் கூட, அவற்றின் செல்வாக்கு கூடுதல் வலுவுள்ளது.

ஸோரின்: வளர்முக நாடுகளில் இந்த நிகழ்வுப் போக்குகளின் வருங்காலம் எப்படி இருக்கும்?

போலின்: எதிர்காலம் குறித்து, ஆகக் குறைந்தது அடுத்த பத்தாண்டுகள் குறித்து, நான் நம்பிக்கை கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் 1965 முதல் வளர்முக நாடுகளின் ஆயுதக் செலவினம் 150 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. சம்பிரதாய ஆயுதங்களின் கொள்வனவில் வளர்முக நாடுகளின் பங்கு 38 சதவீதமாகும். ஒரே வார்த்தையில் சொன்னால், இந்நாடுகளும் கூட ஆயுதப் போட்டியில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. இத்தோடு, தேசியப் பிரச்சனையில் நிலவும் முரண்பாடுகள், சிரமங்கள், மத மற்றும் பிரதேசப் பூசல்கள், இந்நாடுகள் பலவற்றில் எதேச்சாதிகார ஆட்சிகளுடன் தொடர்புபட்ட புதிய பிரச்சனைகள் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

புருட்டென்ட்ஸ்: முதலாளித்துவ வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தையும் சமுதாயத்தையும் சமதையற்ற இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறது. 1973ல் வளர்முக நாடுகளின் ஒட்டு மொத்த கடன்கள் 97 பில்லியனையும் 1983ல் சுமார் 600 பில்லியனையும் எட்டின. ஆண்டுதோறும் செலுத்தப்பட வேண்டிய வருடாந்த வட்டி 84 பில்லியன் டாலர்களை தொகைப்படுகிறது. இது வளர்முக நாடுகளின் கழுத்தில் தொங்கும் நிதி தூக்குக் கயிறு ஆகும்.

ஸோரின்: சோவியத் யூனியனின் அடிப்படையான நிலைப்பாடு பற்றி சில வார்த்தைகள்.

புருட்டென்ட்ஸ்: தேச விமோசனப் போராட்டத்தின் எந்த கட்டம் சம்பந்தமாகவும் எமது கட்சியும் எமது அரசும் வெனின் வகுத்தளித்த பாதையை, இம்மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவு அளிக்கும் பாதையைக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளன என்று எம்மால் கூறமுடியும்;

சுதந்திர நாடுகளுடன் சமத்துவம், சுயாதிபத்தியத்துக்கு மரியாதை, உள்விவகாரங்களில் தலையிடாதிருத்தல், பரஸ்பரம் பயனுள்ள ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய வகையான உறவுகளை நாம் ஸ்தாபித்துக் கொண்டுள்ளோம்.

சோஷலிஸ நாடுகளுக்கும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் களமாக வளர்முக நாடுகளை அமெரிக்க நிர்வாகம் சித்தரிக்கிறது. இந்த அணுகுமுறையை நாம் நிராகரிக்கிறோம்.

சோ. க. க, மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் யூரி ஆந்ரபோவ் சோ.க.க. மத்தியக் கமிட்டியின் நவம்பர் 1982 முழு நிறைவுக் கூட்டத்தில் வலியுறுத்தியதைப் போல சோவியத் யூனியனுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையில் ஒத்துழைப்பை மேலும் வியாபிப்பதற்கு விரிவான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

நிக்காரகுவாவில் பொருளாதார உருமாற்றங்கள்

1979 ஜூலை மாதம் நிக்காரகுவாவில் வெற்றியீட்டிய மக்களின் ஏகாதிபத்திய விரோதப் புரட்சி நாட்டில் ஆழமான முற்போக்கான மாற்றங்களின் நிகழ்வுப் போக்குகளைத் துவக்கி வைத்தது; ஒடுக்குமுறையும் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதும் இல்லாத சமூக நீதியுள்ள வருங்கால சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதே இதன் நோக்கமாகும். இந்த இலட்சியங்களை அடைவதற்கான மிகவும் முக்கியமான காரணிகள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தினால் சீர்குலைந்துபோன பொருளாதாரத்தை மறுகட்டமைப்பு செய்வதும், பொருளாதார பின்னங்கிய நிலைமையை வென்று சமாளிப்பதும் ஆகும்.

பொதுத் துறை

உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்காக பொருளாதாரத்தின் திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்குரிய பிரதான அடித்தளம் பொதுச் சொத்துடைமைத் துறை அல்லது பொதுத்துறை ஆகும். முன்னைய சர்வாதிகாரியான சோமோசாவின் சொத்து பறிமுதல் செய்யப்படுவது பற்றி 1979ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளின் பின்னர் பொதுச் சொத்துத்துறை உருவாக்கப்பட்டது. இது, தனியார் வங்கிகள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள், சுரங்க மற்றும் மீன்பிடித்தல் மற்றும் வனத் தொழில்களின் தேசியமயமாக்கத்தின் விளைவுமாகும். அதே சமயம், சகல பாரம்பர்ய ஏற்றுமதிகளும்(பருத்தி, கோப்பி, சீனி, இறைச்சி, கடல்உணவுகள்) விற்பனையில் ஆன சகல கொள்வனவுகளிலும், இறக்குமதிகளின் கொள்வனவுகளிலும், இறக்குமதிகளின் கொள்வனவுகளிலும் கூட, அரசு ஏகபோகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

1981ம் ஆண்டில் 15 தொழில்துறை நிறுவனங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து (அவற்றின் உரிமையாளர்கள் எதிர்ப்பு புரட்சி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்), பாரம்பர்யமற்ற நிக்காரகுவா ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் வர்த்தகம் தேசியமயமாக்கப்பட்டதன் பின்னர், உள்நாட்டுச் சந்தையில் சீனி வர்த்தகம் மீது அரசு ஏகபோகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் பின்னர், பொதுத்துறை கணிசமாக வியாபிக்கப்பட்டது.

இந்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் பொதுத்துறையின் விநிதாசாரம் 1978ல் 15 சதவீதமாக இருந்து 1981ல் 41 சதவீதமாக அதிகரித்தது.

தற்போது, நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முக்கியத் துறையாக விளங்கும் விவசாயத்தில் பொதுத்துறையானது பயிர்ச்செய்கைப்பண்ணப்பட்ட நிலத்தில் 23 சதவீதத்தையும், விவசாய உற்பத்தியில் 20 சதவீதத்தையும் கொண்டுள்ளது.

நிக்காரகுவாவின் தொழில்துறையில் 250 அரசுத் தொழில்கள் உள்ளன. இவை நாட்டின் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சகல பொருட்களிலும் 25 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்வதோடு, சுரங்கத் தொழில்துறையின் உற்பத்தியில் 95 சதவீதத்திற்கு வகை சொல்கின்றன. உலோக உற்பத்தியிலும், கட்டிடப் பொருட்களின் உற்பத்தியிலும் உணவு மற்றும் புடவைத் தொழில்களிலும் பொதுத்துறை மிகவும் வலுவுள்ளதாக விளங்குகின்றது. போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத் தொடர்பில் 65 சதவீதத்தையும், சேவைத் துறையில் 55 சதவீதத்தையும் அரசாங்கம் தனது சொத்தாகக் கொண்டுள்ளது.

திட்டமிடல் அமைச்சு (மிளான்) தேசிய பொருளாதாரத்தைப் பொதுவில் மேற்பார்வை செய்வதிலும், பொருளாதாரக் கொள்கையை வகுப்பதிலும் பொறுப்பு கொண்டுள்ளது. 12 திட்டமிடல் ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மிப்ளான் நடவடிக்கையாகும். மிப்ளான் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்கின்றன. இது பொருளாதார நிர்வாகத்தின், அதன் கட்டமைப்பினை மேம்படுத்துவதில் முக்கியமான நடவடிக்கையாகும். மிப்ளான் நடவடிக்கைகளில் முதலாவது பெறுபேறு 1981-82க்கான பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் சீரமைப்பாகும். இது "மக்களின் நன்மைக்காக பொருளாதாரத்தை புத்தெழுச்சியூட்டுவதற்கான அவசர வேலைத் திட்டம்" எனப்படுவதாகும்.

இந்தத் திட்டங்களை அமல் செய்வதில் நிக்காரகுவாவின் அரசாங்கம் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு முகங்கொடுத்தது. தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளரின் பற்றாக்குறை, பொருளாதார நிர்வாகத்தில் முன் அனுபவம் இல்லாமை ஆகியனவும் அமெரிக்காவின் ஆத்திரமுட்டல் கொள்கை காரணமாக எதிர்பாராத பந்தோபஸ்து செல்வினத்தின் அதிகரிப்பு ஆகியனவும் அதில் அடங்கும்.

1982 பெப்ரவரியில் அரசாங்கம் பல அவசர பொருளாதார நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. இவற்றின்

நோக்கம் விவசாய மற்றும் தொழில்துறை உற்பத்திப் பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதாகும். மறுபுறத்தில், இந்த நடவடிக்கைகள் ஜீவாதார முக்கியத்துவம் மற்ற பொருட்களின் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.

விவசாய, சமூக உருமாற்றங்கள்

அரசாங்கத்தின் சமூக—பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கியமான கூறு கிராமப்புறத்தில் தீவிரமான சீர்திருத்தங்களை கட்டம் கட்டமாக நடைமுறைப்படுத்துவது ஆகும். முதலாவது கட்டத்தில் (ஜூலை 1979 ஜூலை 1981) அரசாங்கம் சோமோசாவுக்கும் அவனுடைய அடிவருடிகளுக்கும் சொந்தமான தோட்டங்களைப் பறிமுதல் செய்தது. இதன் பரப்பு பத்து லட்சம் மன்சான்கள் (ஒரு மன்சான் 0.7 ஹெக்டர்களுக்குச் சமம்). இது பாரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் 43 சதவீதமாகும். அரசாங்கத்தின் விவசாய தொழிலகங்களும் விவசாயப் பண்ணைக் கூட்டுறவுகளும் இவற்றில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. விவசாயச் சீர்திருத்தத்தின் முதலாவது கட்டத்தில் 74,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 2,500 கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன, இவற்றில் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுகள் 1,327, கடன் மற்றும் சேவைகளுக்கான கூட்டுறவுகள் 1,185.

1981 ஜூலையில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்பற்றிய சட்டம் கிராமங்களில் புரட்சிகர உருமாற்றங்களின் இரண்டாவது கட்டத்தை அறிமுகஞ் செய்தன. இச்சட்டங்களின் நோக்கம் புரட்சியினது சமூக அடித்தளத்தை வலுப்படுத்துவதும் விவசாயத்தை ஆகக் கூடுதல் லாபகரமான பொருளாதாரத் துறையாக உருமாற்றுவதும் ஆகும்.

அதேசமயம், மக்கள் வாழ்க்கைத் தரங்களை மேம்படுத்தும் நோக்கமுடைய சமூக சீர்திருத்த வேலைத்திட்டம் தற்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கணிசமான எண்ணிக்கையில் வேலைகள் உருவாக்கப்பட்டமை வேலையில்லாதோரின் மட்டம் 1979ம் ஆண்டில் 28 சதவீதத்திலிருந்து 1981ல் 15 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைவதற்கு இட்டுச் சென்றது. சாண்டினிஸ்டா தலைமை மக்களின் உடல்நலச் சேவைகளை மேம்படுத்துவதற்கும், வீட்டு வசதி நிர்மாணத்துக்கும், மக்களுக்குப் பொருட்களை வழங்குவதற்கும் பெரும் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறது. பணவீக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு செயலூக்கமுள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விதம் முனைப்பான அந்நியச் செலாவணியி் பற்றாக்குறையால் குறிக்கப்படுகின்ற நிலைமையில், ஸ்திர உணவுப் பொருட்களின் விலையைப் பேணிக்காப்பதற்காக 10 கோடிடாலரை அரசு ஆண்டுதோறும் ஒதுக்குகிறது. நாட்டில் சகல வாடகைகளையும் அரைவாசியாகக் குறைத்துள்ளது. புரட்சியின் சர்வ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சாதனை கல்வி

யறிவின்மையை 50 சத வீதத்திலிருந்து 13 சதவீதமாகக் குறைப்பதற்குப் பயன்பட்ட வயதுவந்தோர்க்க் கல்வி இயக்கமாகும். நிக்காரகுவாவுக்கு 1,200 ஆசிரியர்களை அனுப்பியதுமூலம் கியூபாஇத்துறையில் பெரும் உதவி புரிந்துள்ளது.

சர்வதேச நிலைப்பாடுகள் வலுவடைதல்

நிக்காரகுவாவின் சர்வதேசப் பிணைப்புகள், மிகவும் திட்டவட்டமாக, அதன் வெளிப் பொருளாதார பிணைப்புகள், அடிப்படையிலேயே மாற்றமடைந்துள்ளன. புரட்சிகர அதிகாரிகள் எடுத்த முதல் வெளிநாட்டுக் கொள்கை நடவடிக்கை அணிசேரா இயக்கத்துக்குள் நிக்காரகுவாவை முழு உரிமையுள்ள அங்கத்தவராகப் பிரவேசம் செய்யச் செய்ததாகும். சர்வதேச அரங்கில் சமாதானத்தையும் சர்வதேசப் பதற்றத் தணியையும் ஊக்குவிப்பதை, ஆயுத உற்பத்திப் போட்டிக்கு கடிவாளமிடுவதை, படைக் குறைப்பை, மோதல்களுக்கு அமைதிபூர்வ வழிவகைகள் மூலம் தீர்வு காண்பதை, பிற நாடுகளின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாதிருத்தலை நிக்காரகுவா ஆதரிக்கிறது.

நிக்காரகுவா சோவியத் ஒன்றியத்துடனும் சோஷலிஸ்ட் கூட்டமைப்பு நாடுகளுடனும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதற்குப் பெரும் கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த ஒத்துழைப்பு 1980 மார்ச்சில் நிக்காரகுவா குடியரசின் கட்சி, அரசாங்கத் தூதுக்குழு சோவியத் ஒன்றியத்துக்கு மேற்கொண்ட விஜயத்தின்போது ஆரம்பமாகியது. அவ்வேளையில், வர்த்தக ஒப்பந்தம், மற்றும் தொழில்நுட்ப, பொருளாதார, கலாசார, விஞ்ஞான ஒத்துழைப்பு, இரு நாடுகளுக்குமிடையிலும் விமானப் போக்குவரத்து, வர்த்தக உடன்பாடுகள் போன்றவை கைச்சாத்திடப்பட்டன. சோவியத் யூனியனுக்கும் நிக்காரகுவாவுக்கும் இடையிலான வர்த்தகம் 1981ல் மாத்திரம் ஏறக்குறைய இரண்டு மடங்காகியுள்ளது.

நிக்காரகுவா குடியரசின் அரசாங்கத் தூதுக்குழு 1982 மே மாதம் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கு விஜயம் செய்தபோது இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான வர்த்தக, பொருளாதார, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் கலாசார உறவுகளின் வெற்றிகரமான வளர்ச்சி குறித்து தரப்புக்கள் குறிப்பிட்டன. அப்போது நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பின் மேலும் வளர்ச்சி பற்றிய புதிய, அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடுவதில் முடிவடைந்தது. வெளியாரின் தலையீடும், நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் தம்முடைய நாட்டின் வருங்காலத்தைத் தாமாகவே நிர்ணயித்துக் கொள்வதற்கும் நிக்காரகுவா மக்களுக்குள்ள உரிமையை சோவியத் தரப்பு வலியுறுத்தியது.

“இகோனோமிச் செஸ்காயா காரியதா”

இதழிலிருந்து

சொகாத்தயத்தன் சுயநுபம்

திமித்ரி வோல்ஸ்கி
பத்திரிகையாளர்

வாஷிங்டனின் அபிலாஷைகள்

உலகில் சகலமும் முன்னெப்போதும் போலன்றி இப்போது ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து நிற்கின்றன. உதாரணமாக, ஆசியாவில் நிகழும் சம்பவங்கள் எதுவும் ஒரு சில நிமிடங்களில் லத்தீன் அமெரிக்காவுக்குத் தெரிந்து விடுகின்றன. நவீன விமானங்கள் சில மணித்தியாலங்களில் உலகை வட்டமிட்டு வருகின்றன. விண்கலங்கள், ராக் கெட்டுகள் பற்றி சொல்லத் தேவையில்லை, கோளின் எந்தப் பாகத்திலும் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள் உடனடியாகவே பிரதிபலிப்பைப் பெறுகின்றன. ஓவர் தன்னுடைய தன்னல நோக்கங்களுக்காக இதைச் செய்யும் போது இது குறிப்பிடத்தக்க அபாயத்தைக் கொண்டு வருகிறது. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எமது அணு யுகத்தில் பொறுப்பற்றவையாகி விடுகின்றன. உலகின் பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் இராணுவத் தளங்களைக் கொண்டுள்ள ஒரு நாட்டின் தலைவர்கள் இவ்வித நடவடிக்கைகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ எடுக்கும் போதும் நினைவை ஆபத்தானதே. அந்த நாடு அமெரிக்கா ஆகும்.

நேரடியான, மறைமுகமான தலையீடு

அமெரிக்காவினால் பதிக்கப்பட்டுள்ள தடம் தென் கொரியா அல்லது ஹொண்டுராசைப்போல் எல்லா இடங்களிலும் புலனாகக் கூடியதாக இல்லை. ஆனால் உண்மைகள் உண்மைகள்தான்; அமெரிக்காவின் பிரசன்னம் மேன்மேலும் கூடுதல் தெளிவாகி வருகிறது. ‘பன்னாட்டுப் படை’ என்று அழைக்கப்படுவதன் பதாகையின் கீழ் அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் மத்தியக் கிழக்கில் இரண்டு இடங்களில் இருந்து வருகின்றன என்பதை நினைவு

கூறுவோம். அமெரிக்காவின் மத்தியத் தலைமை எனப் படுவதும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் செயல்பாட்டுப் பரப்பு இந்து மாகடலையும் பாரசீக வளைகுடாவையும் சுற்றியுள்ள 20 நாடுகளைத் தழுவுகிறது. இந்தத் தலைமையின் முதுகெழும்பாகத் திகழும் "விரைவுத் தாக்குதல் படை" வாஷிங்டனின் நட்பு நாடுகளாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டிருக்கும் நாடுகளது அரசாங்கங்களின் அழைப்பின்பின்பின்பு "முற்றுக்கை நடவடிக்கைகளை" தயார் செய்யும் பொறுப்பைப் பெற்றுள்ளது.

நேரடித் தலையீட்டின் பொறியமைவு இத்தகையது தான், "மற்றவரின் கரங்களைக் கொண்டு தொடுக்கப்படும் போர்கள்" மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற மறை முகமான தலையீடும் அபாயத்தில் குறைந்தவையல்ல. உதாரணமாக, லிரியாவுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்புக்காக இஸ்ரேலின் பெகின் அரசிற்கு அளித்துவரும் ஊக்கத்தினை அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் அதிகாரபூர்வ பேச்சாளர்கள் பலர் விடுத்துள்ள அறிக்கைகளில் தெளிவாகக் காண முடியும்.

ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிராக வெளியிலிருந்து அனுப்பப்படும் எதிர்ப்புரட்சிக் கும்பல்களால் தொடுக்கப்பட்டு வருகின்ற பிரகடனப்படுத்தப்படாத போரையும் அமெரிக்கா தூண்டி வருகிறது. ஜனாதிபதி ரீகனே தனிப்பட்ட முறையில் இக் கும்பல்களுக்கு சகல வழிகளிலும் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளார். அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் திட்டம் மிகவும் தெளிவானது. அது அரசியல் தீர்வினைத் தடுத்து நிறுத்துவதும், அங்கு பதற்றங்களை இன்னும் கூடுதலாகப் பெருக்குவதும் ஆகும்.

ஸ்தல, பிராந்தியக் காரணிகள் நிலவி வருகின்ற இடங்களில் வாஷிங்டன் இதற்கான சாதனங்களைக் காண்கிறது. நீண்டகாலமாக இருந்துவரும் தேசிய, மத குரோதங்கள், பிரதேசப் பூசல்கள் மற்றும் இவை போன்றவையே இச் சாதனங்களாகும். இவ்விதம், ஈரானிய—ஈராக்கிய மோதலைச் சுற்றி அமெரிக்கா இச் சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளது; இது இம் மோதலுக்கு அமைதிபூர்வ தீர்வினைக்கான இசைவானதல்ல. ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கிடையே உடன்பாடின்பமையை உருவாக்குவதில் அமெரிக்க ராஜதந்திரம் நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக்கையைச் செயலறச் செய்வதற்காக இதைப் பயன்படுத்துகிறது. அணிசேரா இயக்கத்தைப் பிளவுபடுத்துவதற்கு அமெரிக்கா எடுத்துவரும் முயற்சிகளும் இரகசியமானவையல்ல.

இவ்வாறு, சுதந்திரமான ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் மீது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தொடுக்கின்ற எதிர்த்தாக்குதல், கோள் ரீதியில் தொடுக்க

கப்படுகின்ற இராணுவ, அரசியல் மற்றும் சித்தாந்தத் தாக்குதல், முனைப்பாகி வருவதை நாம் காண்கிறோம். சர்வதேசப் பதற்றங்களை மோசமாகக் குவதற்கும், சோவியத் ஒன்றியம் மற்றும் பிற சோஷலிஸ்ட் நாடுகளுடன் மோதல்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஆன அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் இன்றைய பொதுவான போக்கின் ஒரு பகுதியே இது.

சாம்ராஜ்யக் காலம் கடந்து விட்டது

வளர்முக நாடுகளில் 100 கோடிக்குக் குறையாத மக்கள் பட்டினியால் வாடுகின்றனர் என்று மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. அங்கு ஜனத்தொகை துரிதமாக அதிகரித்து வருகிறது, இந்த நூற்றாண்டின் முடிவுக்குள் உலகின் மொத்த ஜனத்தொகையில் அங்கு 90 சதவீத மக்கள் இருப்பர். வளர்முக நாடுகளில் தேசிய, சமூகப் பிரக்ஞை இன்னும் கூடுதல் வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது என்பது நவகாலனியாதிக்கவாதிகள் கொண்டுள்ள கவலைக்கு ஊற்றுக்கண்ணாய் விளங்குகிறது. இந்த நாடுகள் "பூமியில் பெறுமதி வாய்ந்த இடத்தைக் கோருகின்றன" நீதி மற்றும் சமத்துவக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்பின் மறுகட்டமைப்புக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றன. அவை உண்மையான சுதந்திரத்தைக் கோருகின்றன, தாயாகவே தம் முடைய அபிவிருத்திப் பாதையைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றன.

இன்று இது சல்வதோர் தேசபக்தர்கள் காட்டும் உறுதி மற்றும் போராட்ட உணர்வில் தெளிவாக வெளிப்பாடு பெறுகிறது. தேச விமோசன இயக்கங்களை அடக்கவும், விடுதலை, முன்னேற்றத்துக்கான போராடிகளுக்குப் பாடம் படிப்பிக்கவும் எல் சல்வதோரை பரிசோதனைக் களமாகத் தான் செய்யப்போவதாய் ஜனாதிபதி ரீகன் பதவி ஏற்றதும் கூறினார். என்ன நடந்தது? எல் சல்வதோரில் தேசபக்த எழுச்சி இன்னும் வெற்றி வாகைகூடவில்லை. ஆனால், வாஷிங்டனின் கைக்கூலிகள் எதுவும் சிறப்பான சாதனையைப் புரிந்த விடவில்லை. இவர்களுக்கு அமெரிக்கா எல்லா உதவிகளையும் ஆயுத விநியோகங்களையும் மேற்கொண்டு வருகிறது.

இது மத்திய அமெரிக்காவுக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல; இஸ்ரேலியத் தாங்கிகளை சாதாரண வெடிகுண்டுகள் சகிதம் தாக்கிய பாலஸ்தீனர்களின் வீரத்தை அர்ப்பு மக்கள் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டார்கள். கைப்பற்றப்பட்டுள்ள தென் லெபனானில் எதிர்ப்பு இயக்கம் கூடுதல் செயலூக்கமுள்ளதாக இருப்பது தற்செயலானதல்ல;

வளர்முக் நாடுகளின் மக்கள் வாஷிங்டனின் மேலாண்மை அபிவிருத்திகளுக்கு அடிப்பணியப் போவதில்லை, அல்லது அதன் கைக்கூலிகள் மீறும் அடிவருடிகளின் ஆட்சியைச் சகித்துக் கொள்ளப் போவதில்லை என்பதை இவை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. புதிய தலைமுறைகள் தோன்றியுள்ளன. தமக்குப் பக்க பலமாக முந்திய தலைமுறையினரின் அனுபவத்தையும் பாரம்பரியங்களையும் மாத்திரமன்றி, தம் முடைய தேசபக்தியை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன உயர்ந்த கல்வி, கலாச்சாரத் தரங்களையும் கொண்டுள்ளனர்.

வளமான அனுபவத்தைக் கொண்டுள்ள அமெரிக்க அரசியல்வாதிகளின் கவனத்திலிருந்து இது தப்பப்போவதில்லை. வன்செயலைத் தவிர வரலாற்றின் விதிகளால் ஆளப்படுகின்ற போக்குக்கு மாற்றுவழி எதையும் அவர்கள் வழங்க முடியாதுள்ளனர்.

“சோவியத் ஸ்காயா ரொஸியா”
சஞ்சிகையிலிருந்து

அமெரிக்காவின் ஆயுத பலம்

— இன்றைய அமெரிக்கக் கடற்படை ஏவுகணைகளைச் செலுத்தக் கூடிய நீர்மூழ்கிகள் 40 உள்ள படைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை, அமெரிக்காவின் கேந்திர அணு ஆயுதத் தளவாடங்களில் ஏறக்குறைய அரைவாசியைக் கொண்டு செல்கின்றன.

— இருபதுக்குக் மேற்பட்ட இத்தகைய நீர்மூழ்கிகள் கடல்களிலும் மாகடல்களிலும் நிரந்தரமான ரோந்து சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளன; இவை திசையறி கருவியின் திசைகளின் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து அணுத் தாக்குதலை நடத்தும் ஆற்றல் மிக்கவை.

— இந்து மாகடலிலும் பாரதீக வளைகுடா பகுதியிலும் இன்று சுமார் 40 அமெரிக்க யுத்தக் கப்பல்கள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளன.

— 1980ல் இந்து மாகடலில் பெண்டகனுக்கு 13 பாரிய இராணுவத் தளங்களே இருந்தன. இன்று கரையோர நாடுகளில் உள்ள மேலும் இராணுவத் தளங்கள், தொகுதிகள் இருபத்தி ஒன்றுக்கு ‘நுழைவுரிமை’ பெற்றுள்ளது.

— இந்து மாகடலிலும் தென்மேற்கு ஆசியாவிலும் அமெரிக்காவின் இராணுவப் பெருக்கத்துக்கு பெண்டகன் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒன்றை வரைந்துள்ளது. இதற்காக 30 பில்லியன் டாலர்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

— 1970ல் அமெரிக்காவின் ஆயுத ஏற்றுமதி ஆண்டொன்றுக்கு 1 பில்லியன் டாலர்கள்,

— 1977ல் இது 11.2 பில்லியன் டாலராகவும் 1980ல் 17.4 பில்லியன் டாலராகவும் இருந்துள்ளது என்று அமெரிக்காவின் அதிகாரபூர்வ புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

— எல்லாமாக, 1970ம் ஆண்டுகளில் போது வளர்முக் நாடுகளுக்கான கனரக ஆயுதங்களின் ஏற்றுமதியில் அமெரிக்காவின் பங்கு 45 சதவீதமாகும்.

— இஸ்ரேலிய ராஜ்யம் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னர் அமெரிக்கா அதற்கு 14.9 பில்லியன் டாலர்கள் மொத்தமாகும் உதவியை வழங்கியுள்ளது.

— இஸ்ரேலிய விமானப் படையில் சேவையிலுள்ள விமானங்களில் அமெரிக்க யுத்த விமானங்கள் 85 சதவீதமாகும்.

— இஸ்ரேலிய இராணுவத்திடம் 1,460 “எம்-60”, “எம்-48” டாங்கிகளும் 4,000 கவச ஆளணி தாங்கிகளும் உள்ளன. இவற்றை அமெரிக்காவே விநியோகித்துள்ளது. இஸ்ரேலின் கைவசமுள்ள 90 சதவீதமான பீரங்கிக் குண்டுகள் அமெரிக்காவினால் வழங்கப்பட்டவையாகும்.

084 004

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாகப்
பதிவுசெய்யப்பட்டது.

சோஷலிஸம்
தத்துவமும் நடைமுறையும்

இம்மாத சஞ்சிகையைப்
பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
எழுதுங்கள்!

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சோவியத் தூதரக தகவல் பிரிவு,
27, சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா மாவத்த,
கொழும்பு-7.